

ผลการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัยที่กล่าวไว้ในบทที่แล้วนั้น ทั้งในเชิงหลักการและแนวทางปฏิบัติที่กระทำได้จริงจากสภาพการณ์ของการศึกษาเรื่องนี้ จะเป็นแนวทางในการดำเนินงานวิจัยทางค่านิยมปฏิบัติกรในภาคสนามของพื้นที่ที่วิทยานิพนธ์เรื่องนี้ทำการศึกษา ซึ่งทำให้ได้ผลการวิจัยขั้นในที่สุด

ดังนั้น การเสนอผลการวิจัยในบทนี้จึงเป็นขั้นตอนต่อเนื่องจากบทที่แล้ว จะเป็นการกล่าวถึงผลการวิจัยที่ได้ภายหลังจากการดำเนินงานวิจัยแล้ว ทางค่านิยมปฏิบัติกรในภาคสนามของพื้นที่ที่วิทยานิพนธ์เรื่องนี้ทำการศึกษา คือ ภายในเขตเทศบาลตำบลโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งเป็นผลการวิจัยที่เด่น ๆ อันสามารถนำไปสรุปเพื่อเป็นเหตุผลยืนยันหรือคัดค้านสมมติฐานที่ได้ตั้งขึ้นและนำไปใช้เป็นข้อมูลหรือข้อเสนอแนะของสรุปผลการวิจัย และขอเสนอแนะสำหรับแนวทางการสำรวจเบื้องต้นตามวัตถุประสงค์ที่กล่าวไว้ในบทที่ ๑ แล้วในบทต่อไป

สำหรับการเสนอผลการวิจัยในบทนี้ ผู้วิจัยแยกกล่าวไว้เป็นขั้นตอนเนื่องกันตามลำดับดังนี้

ตอนที่ ๑ แสดงลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างแยกตามตัวแปรอิสระ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา รายได้และเพศ

ตอนที่ ๒ เป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างแยกตามตัวแปรอิสระในเรื่องต่อไปนี้

ก. ความสำนึกทางการเมือง วัดได้จาก

๑. ความรู้ความเข้าใจทางการเมือง

๒. ความสนใจทางการเมือง

๓. ทศนคติทางการเมือง

ข. การเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง

ตอนที่ ๓ เป็นการวิเคราะห์ความสำนึกทางการเมือง

ตอนที่ ๔ เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความสำนึกทางการเมือง

กับการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง

ตอนที่ ๑ ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ ๑ แสดงลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างแยกตามตัวแปรอิสระ อายุ
ระดับการศึกษา รายได้ และเพศ

	รายการข้อมูล	ร้อยละ	จำนวน
<u>อายุ</u>	๒๐-๓๕ ปี (ระดับต่ำ)	๕๐.๐๐	๑๕๐
	๓๖-๕๕ ปี (ระดับปานกลาง)	๔๔.๐๐	๑๓๒
	๕๖ ปีขึ้นไป (ระดับสูง)	๖.๐๐	๑๘
<u>ระดับการศึกษา</u>	ไม่จบ ป.๔-จบ ป.๗ (ระดับต่ำ)	๗๔.๐๐	๒๒๒
	จบ ม.ศ.๑-อนุปริญญา (ระดับปานกลาง)	๒๔.๐๐	๗๒
	จบปริญญาตรีขึ้นไป (ระดับสูง)	๒.๐๐	๖

ตารางที่ ๑ (ต่อ)

รายการขอมูล	ร้อยละ	จำนวน
<u>รายได้</u>		
ต่ำกว่า ๒,๐๐๐ บาท (ระดับต่ำ)	๒๐.๐๐	๑๘๐
๒,๐๐๑-๔,๐๐๐ บาท (ระดับปานกลาง)	๓๒.๐๐	๑๐๘
๔,๐๐๑ บาทขึ้นไป (ระดับสูง)	๔.๐๐	๑๒
<u>เพศ</u>		
ชาย	๒๘.๐๐	๒๐๔
หญิง	๓๒.๐๐	๙๖
<u>อาชีพ</u>		
พอกา	๓๒.๐๐	๑๐๘
เกษตรกรรม	๒๒.๐๐	๗๘
ลูกจ้าง-กรรมกร	๑๕.๐๐	๔๕
ข้าราชการพลเรือน	๑๑.๐๐	๓๓
ข้าราชการส่วนท้องถิ่น	๒.๐๐	๑๘
ผู้ใช้วิชาชีพ	๕.๐๐	๑๕
อื่น ๆ	๑.๐๐	๓

จากตารางที่ ๑ นี้ เมื่อพิจารณาจากการสุ่มตัวอย่างแล้วอมแยกอธิบาย
ไว้ดังนี้ คือ

หากจำแนกตามอายุพบว่าผู้มีอายุระหว่าง ๒๐-๓๕ ปี ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มผู้มีอายุ
ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ ๕๐ รองลงมาได้แก่ผู้มีอายุระหว่าง ๓๖-๕๕ ปี ถือว่าเป็น
กลุ่มผู้มีอายุในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๔๔ ส่วนผู้มีอายุตั้งแต่ ๕๖ ปีขึ้นไป
ถือว่าเป็นกลุ่มผู้มีอายุในระดับสูงคิดเป็นร้อยละเพียง ๖

หันมาพิจารณาจำแนกตามระดับการศึกษาปรากฏว่าร้อยละ ๙๔ เป็นกลุ่มผู้ที่
ไม่จบ ป.๔-จบ ป.๗ ที่ถือเป็นระดับการศึกษาต่ำ รองลงมาเป็นร้อยละ ๒๔ โคนกลุ่ม
ผู้ที่จบ ม.ศ.๑-อนุปริญญา ถือเป็นระดับการศึกษาปานกลาง และร้อยละ ๒ เท่านั้นที่เป็น
กลุ่มผู้ที่จบปริญญาตรีขึ้นไป

ถ้าจำแนกตามรายได้จะเห็นว่าส่วนใหญ่จะมีรายได้อยู่ในระดับต่ำกว่า ๒,๐๐๐
บาท ซึ่งถือว่าเป็นระดับรายได้ต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ ๖๐ รองลงมาได้แก่กลุ่มผู้ที่มีรายได้
ระหว่าง ๒,๐๐๑-๔,๐๐๐ บาท ถือเป็นกลุ่มระดับรายได้ปานกลางคิดเป็นร้อยละ ๓๖ และ
ร้อยละ ๔ เท่านั้นที่มีรายได้ตั้งแต่ ๔,๐๐๑ บาทขึ้นไป ถือเป็นกลุ่มระดับรายได้สูง

แยกตามลักษณะเพศจะปรากฏว่าเป็นเพศชาย ๒๐๔ คน และเป็นเพศหญิง

๕๖ คน

หากจำแนกตามลักษณะการกระจายของอาชีพส่วนใหญ่ร้อยละ ๓๖ เป็นพ่อค้า-
นักธุรกิจ รองลงมาได้แก่บุคคลที่มีอาชีพทางเกษตรกรรมคิดเป็นร้อยละ ๒๖ และบุคคล
ที่มีอาชีพเป็นกรรมการหรือลูกจ้างคิดเป็นร้อยละ ๑๕ นอกจากนั้นเป็นข้าราชการพลเรือน
ข้าราชการส่วนท้องถิ่นและผู้ใช้วิชาชีพ เช่น ครูอาจารย์ นักวิชาการ แพทย์และพยาบาล
คิดเป็นร้อยละ ๑๑, ๖๕, ๑ ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มผลประโยชน์ภายในเขต
เทศบาลตำบลโนนสูงส่วนใหญ่จะเป็นพ่อค้า

ตอนที่ ๒ เปรียบเทียบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างแยกตามตัวแปรอิสระในเรื่องความ
สำนึกทางการเมืองและการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง

- ก. ความสำนึกทางการเมือง วัดได้จาก
 ๑. ความรู้ความเข้าใจทางการเมือง
 ๒. ความสนใจทางการเมือง
 ๓. ทัศนคติทางการเมือง

ตอนที่ ๒ ก. ข้อ ๑ วิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจทางการเมือง

ในการวัดความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่างครั้งนี้ ใช้คำถามที่จะทดสอบความรู้ทางการเมืองทั้งหมดไว้ ๑๓ ข้อ โดยแบ่งออกเป็น ๔ ส่วนด้วยกัน คือ

ส่วนที่ ๑ เป็นการทดสอบความรู้ความเข้าใจทางการเมืองเกี่ยวกับการปกครองตามแบบประชาธิปไตย เริ่มตั้งแต่ข้อที่ ๑ ถึงข้อที่ ๔

ส่วนที่ ๒ เป็นการทดสอบความรู้ความเข้าใจทางการเมืองเกี่ยวกับการบริหารงานของรัฐบาลหรือส่วนท้องถิ่น เริ่มตั้งแต่ข้อที่ ๕ - ข้อที่ ๗

ส่วนที่ ๓ เป็นการทดสอบความรู้ความเข้าใจทางการเมืองเกี่ยวกับการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง เริ่มตั้งแต่ข้อที่ ๘ - ข้อที่ ๙

ส่วนที่ ๔ เป็นการทดสอบความรู้ความเข้าใจทางการเมืองเกี่ยวกับกลุ่มผลประโยชน์

คำถามที่ใช้ทดสอบความรู้ความเข้าใจทางการเมืองทั้งหมดนี้ ได้ใช้วิธีสัมภาษณ์ตัวต่อตัว โดยป้อนคำถามให้ตอบเพื่อทดสอบความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่าง ผลของคำตอบปรากฏเป็นรายชื่อดังนี้

ตารางที่ ๒ แสดงคำตอบรายชื่อของคำถามที่ใช้วัดความรู้ความเข้าใจในทางการเมืองของกลุ่มผลประโยชน์ในเขตเทศบาลตำบลโนนสูง

ข้อที่	รายการ	ร้อยละ	
		ตอบถูก	ตอบผิด
<u>ส่วนที่ ๑ ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองเกี่ยวกับการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย</u>			
๑	อำนาจสูงสุดในการปกครอง	๕๑.๐๐	๔๙.๐๐
๒	ทานเลือกผู้แทนไปทำไม	๔๑.๐๐	๕๙.๐๐
๓	ผู้แทนที่ดีในความคึกของทาน	๕๐.๐๐	๕๐.๐๐
๔	นายกรัฐมนตรีคนปัจจุบันของไทย	๕๕.๐๐	๑.๐๐

ตารางที่ ๒ (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	รายละเอียด	
		ตอบถูก	ตอบผิด
<u>ส่วนที่ ๒ ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองเกี่ยวกับ</u>			
<u>การบริหารงานของรัฐบาลหรือท้องถิ่น</u>			
๕	นายกเทศมนตรีคนปัจจุบันของเทศบาลท่าน	๕๕.๐๐	๕.๐๐
๖	หน่วยงานการปกครองท้องถิ่นรูปเทศบาลมีบทบาทสำคัญ	๔๓.๐๐	๕๗.๐๐
๗	เหตุผลที่ท่านไม่ชอบประกอบในการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาเทศบาลเพราะ	๕๖.๐๐	๔๔.๐๐
<u>ส่วนที่ ๓ ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองเกี่ยวกับ</u>			
<u>การเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง</u>			
๘	ใครบ้างที่ไม่มีสิทธิเลือกตั้ง	๘๖.๐๐	๑๔.๐๐
๙	ท่านจะพนันขันต่อว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งคนใดจะแพ้หรือชนะใดใหม่ในวันเลือกตั้ง	๕๖.๐๐	๕๔.๐๐
<u>ส่วนที่ ๔ ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองเกี่ยวกับ</u>			
<u>กลุมผลประโยชน์</u>			
๑๐	กลุมผลประโยชน์	๕๑.๐๐	๔๙.๐๐
๑๑	กลุมของท่านจัดเป็น	๕๕.๐๐	๔๕.๐๐
๑๒	กลุมของท่านตั้งขึ้นเพื่อ	๔๖.๐๐	๑๔.๐๐
๑๓	กลุมของท่านมีระยะเวลาการตั้ง	๔๐.๐๐	๒๐.๐๐

จากตารางที่ ๒ นี้ สามารถแสดงความแตกต่างระหว่างจำนวนของกลุมตัวอย่างทั้งหมด และแยกตามตัวแปรอิสระกับความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ดังแสดงในตารางที่ ๓

ตารางที่ ๓ แสดงความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดแยกตามตัวแปร
อิสระ กับความรู้ความเข้าใจทางการเมือง

รายการข้อมูล	ความรู้ความเข้าใจทางการเมือง				จำนวน
	รอยละ				
	สูง	กลาง	ต่ำ	รวม	
กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด	๓๖.๐๐	๖๖.๐๐	๒.๐๐	๑๐๐.๐๐	๓๐๐
กลุ่มตัวอย่างแยกตามตัวแปรอิสระ					
<u>อายุ</u>					
๒๐-๓๕ ปี	๑๘.๖๗	๒๙.๖๗	๑.๖๗	๕๐.๐๐	๑๕๐
๓๖-๕๕ ปี	๑๕.๓๓	๒๗.๓๓	๑.๓๓	๔๔.๐๐	๑๓๒
๕๖ ปีขึ้นไป	๑.๐๐	๓.๖๗	๑.๓๓	๖.๐๐	๑๘
<u>ระดับการศึกษา</u>					
ไม่จบ ป.๔-จบ ป.๗	๒๙.๓๓	๒๗.๐๐	๒๒.๖๗	๗๙.๐๐	๒๒๖
จบ ม.ศ.๑-อนุปริญญา	๘.๐๐	๙.๓๓	๖.๖๗	๒๔.๐๐	๗๒
จบปริญญาตรีขึ้นไป	๐.๖๗	๑.๐๐	๐.๓๓	๒.๐๐	๖
<u>รายได้</u>					
ต่ำกว่า ๒,๐๐๐ บาท	๑๙.๓๓	๒๖.๖๗	๑๔.๐๐	๖๐.๐๐	๑๘๐
๒,๐๐๑-๔,๐๐๐ บาท	๑๔.๐๐	๑๕.๐๐	๗.๐๐	๓๖.๐๐	๑๐๘
๔,๐๐๑ บาทขึ้นไป	๑.๓๓	๓.๐๐	๐.๖๗	๕.๐๐	๑๒
<u>เพศ</u>					
ชาย	๒๔.๓๓	๓๑.๓๓	๑๒.๓๓	๖๘.๐๐	๒๐๔
หญิง	๗.๓๓	๑๕.๓๓	๑๐.๓๓	๓๒.๐๐	๙๖

จากตารางที่ ๓ ปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เมื่อรวมคะแนนความรูความเข้าใจทางการเมืองของ
กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเข้าด้วยกันแล้ว ส่วนใหญ่จะมีความรูความเข้าใจทางการเมืองอยู่
ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง คือ ความรูความเข้าใจทางการเมืองในระดับปานกลาง
คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๐๐ และระดับสูงคิดเป็นร้อยละ ๓๓.๐๐ ส่วนในระดับต่ำมีเพียง
ร้อยละ ๒.๐๐ เท่านั้น

กลุ่มตัวอย่างแยกตามตัวแปรอิสระ

อายุ พิจารณาคำอายุปรากฏว่า ส่วนใหญ่จะมีความรูความเข้าใจทางการเมือง
อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง และเมื่อเปรียบเทียบกันในด้านความรูความเข้าใจทาง
การเมืองในระดับต่ำและระดับสูงจะเห็นได้ว่า กลุ่มผู้มีอายุน้อย กลุ่มผู้มีอายุปานกลาง
และกลุ่มผู้สูงอายุ จะมีความรูความเข้าใจทางการเมืองในระดับต่ำใกล้เคียงกัน แต่
สำหรับความรูความเข้าใจทางการเมืองในระดับสูง กลุ่มผู้มีอายุน้อยกลับมีความรูความ
เข้าใจทางการเมืองอยู่ในระดับสูงมากกว่ากลุ่มผู้สูงอายุอย่างเห็นได้ชัด เจน คือ กลุ่ม
ผู้มีอายุ ๒๐-๓๕ ปี มีความรูความเข้าใจทางการเมืองในระดับสูงคิดเป็นร้อยละ ๑๔.๖๗
แต่กลุ่มผู้มีอายุ ๕๖ ปี มีเพียงร้อยละ ๑.๐๐ ทั้งนี้ สรุปได้ว่า อายุเป็นปัจจัยที่พอจะ
มีอิทธิพลต่อความรูความเข้าใจทางการเมืองในระดับต่ำ แต่ไม่มีอิทธิพลต่อความรูความ
เข้าใจทางการเมืองในระดับสูง

ระดับการศึกษา พบว่าความรูความเข้าใจทางการเมืองในระดับสูงจะลดลง
ตามระดับการศึกษาที่เพิ่มสูงขึ้น กล่าวคือ กลุ่มผู้ที่ไม่จบ ป.๔-จบ ป.๗ ร้อยละ ๒๔.๓๓
จะมีความรูความเข้าใจทางการเมืองสูง ในขณะที่กลุ่มผู้จบปริญญาตรีขึ้นไปร้อยละ ๐.๖๗
เท่านั้น ที่มีความรูความเข้าใจทางการเมืองสูง แต่ในด้านความรูความเข้าใจทาง
การเมืองในระดับต่ำกลับตรงข้ามกัน คือ กลุ่มผู้มีการศึกษาต่ำ จะมีความรูความเข้าใจ
ทางการเมืองในระดับต่ำมากกว่ากลุ่มผู้มีการศึกษาสูง ซึ่งแสดงว่าระดับการศึกษา
ไม่มีอิทธิพลต่อการกำหนดความแตกต่างของความรูความเข้าใจทางการเมืองในระดับสูง
แต่จะมีความสัมพันธ์อย่างบ้างกับความรูความเข้าใจทางการเมืองในระดับต่ำ

รายได้ สรุปลดได้เช่นเดียวกันกับระดับการศึกษา เนื่องจากรายได้มีความสัมพันธ์โดยตรงกับระดับการศึกษา กล่าวคือ ผู้ที่มีระดับการศึกษาเช่นมัธยมมีรายได้ในทางเดียวกัน เช่น ผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงย่อมจะมีรายได้สูงกว่า เป็นต้น ดังนั้นจึงพบว่า รายได้มีได้เป็นปัจจัยที่กำหนดความรู้ความเข้าใจทางการเมืองในระดับสูง เพราะกลุ่มผู้มีรายได้ต่ำกว่า ๒,๐๐๐ บาท จะมีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองในระดับสูง ร้อยละ ๑๕.๓๓ ซึ่งสูงกว่ากลุ่มผู้มีรายได้ตั้งแต่ ๔,๐๐๑ บาทขึ้นไปที่มีเพียงร้อยละ ๑.๓๓ และเช่นกันสำหรับความรู้ความเข้าใจทางการเมืองในระดับต่ำ กลุ่มผู้มีรายได้ต่ำ ก็จะมีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองต่ำมากกว่ากลุ่มผู้ที่มีรายได้สูง อันแสดงว่ารายได้อิทธิพลต่อความรู้ความเข้าใจทางการเมืองในระดับต่ำอย่างชัดเจน

เพศ เพศเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรู้ความเข้าใจทางการเมืองที่สามารถเห็นได้ชัดที่สุด เพราะเพศชายร้อยละ ๒๔.๓๓ มีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองอยู่ในระดับสูง ซึ่งมากกว่าเพศหญิงที่มีเพียงร้อยละ ๗.๓๓ แม้จะพิจารณาในความรู้ความเข้าใจทางการเมืองในระดับปานกลาง ก็ยังจะพบแนวโน้มที่เพศชายส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง และเพศหญิงส่วนใหญ่จะมีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ จึงนับว่าเพศชายมีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองในระดับสูงมากกว่าเพศหญิง

จากผลการวิจัยที่วิเคราะห์มาทั้งหมดนี้สรุปได้ว่า กลุ่มผู้ที่มีอายุน้อย กลุ่มผู้มีการศึกษาค่า กลุ่มผู้มีรายได้ต่ำ รวมทั้งเพศชาย จะมีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองในระดับสูงมากกว่ากลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มผู้มีการศึกษาสูง กลุ่มผู้มีรายได้สูง รวมทั้งเพศหญิง โดยปัจจัยด้านอายุ ระดับการศึกษา และรายได้ ไม่มีอิทธิพลต่อความรู้ความเข้าใจในระดับสูง แต่เพศเป็นปัจจัยเดียวที่มีอิทธิพลต่อความรู้ความเข้าใจในระดับสูง

ข้อสังเกตในการที่กลุ่มผู้ที่มีอายุน้อยมีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองในระดับสูงมากกว่ากลุ่มผู้สูงอายุ อาจเนื่องจาก ผู้ที่มีอายุน้อย ซึ่งมีวัยอยู่ระหว่าง ๒๐-๓๕ ปี กำลังอยู่ในวัยทำงานเพื่อสร้างฐานะและความมั่นคงให้แก่ชีวิตในทุก ๆ ด้าน อีกทั้งยังเป็น

วัยหนุ่มสาว ซึ่งมักจะมีความสนใจที่จะแสวงหาสิ่งต่าง ๆ เพื่อสร้างประสบการณ์ให้ชีวิต
 ของคน จึงกระตือรือร้นที่จะศึกษา ติดตามข่าวสารทางการเมืองอย่างจริงจัง ในขณะที่
 ผู้สูงอายุ คือ ตั้งแต่อายุ ๕๖ ปีขึ้นไป เป็นวัยที่ผ่านประสบการณ์ในชีวิตมามาก และ
 ร่างกายก็ชราลงไปทุกที จึงต้องรับตำราหากิน นอกจากนี้สภาพการเมืองไทยก็อาจ
 ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายขึ้นอีก ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองที่เคยรับรู้มานานก็
 ค่อย ๆ หมดไปตามวัย

สำหรับค่านิยมการศึกษาและรายได้ กลุ่มผู้มีการศึกษาและรายได้ต่ำกลับมี
 ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองในระดับสูงมากกว่ากลุ่มผู้มีการศึกษาและรายได้สูง
 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้มีการศึกษาและรายได้สูงส่วนใหญ่มักจะชอบแบบสอบถามอย่างปรชคประชัน
 เนื่องจากเกิดความท้อแท้หรือเบื่อหน่ายต่อระบบการเมืองไทย

นอกจากนี้กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มผู้มีการศึกษาสูงและกลุ่มผู้มียาได้สูงมีจำนวนน้อยมาก
 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่น ๆ จึงจะเห็นว่ากลุ่มผู้สูงอายุมีเพียง ๑๘ คน กลุ่มผู้มีการศึกษาสูง
 มี ๒ คน และกลุ่มผู้มียาได้สูงมี ๑๒ คน จึงอาจทำให้ผลการวิจัยคลาดเคลื่อนไปบ้าง
 ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ไม่อาจนำตัวเลขจากการวิเคราะห์นี้ไปยืนยันหรือคัดค้านกับความ
 เป็นจริงทั่วไปได้

ตอนที่ ๒ ก. ข้อที่ ๒ วิเคราะห์ความสนใจทางการเมือง

ในการวัดความสนใจทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่างจากการวิจัยครั้งนี้ ใช้คำถาม
 ทั้งหมด ๑๗ ข้อ แบ่งเป็น ๓ ส่วน คือ

ส่วนที่ ๑ เป็นการวัดความสนใจทางการเมืองเกี่ยวกับการปกครองตามแบบ
 ประชาธิปไตย เริ่มตั้งแต่ข้อ ๑๔-๑๗

ส่วนที่ ๒ เป็นการวัดความสนใจทางการเมืองเกี่ยวกับการบริหารงานของ
 รัฐบาลหรือท้องถิ่น เริ่มตั้งแต่ข้อที่ ๑๔-๒๑

ส่วนที่ ๓ เป็นการวัดความสนใจทางการเมืองเกี่ยวกับการเข้ามีส่วนร่วม
 ทางการเมืองและการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบของกลุ่มผลประโยชน์ เริ่มตั้งแต่
 ข้อที่ ๒๒-๓๐

คำถามที่ใช้วัดความสนใจทางการเมืองทั้งหมดนี้ ได้ใช้วิธีสัมภาษณ์ตัวต่อตัวโดย
ป้อนคำถามให้ตอบเพื่อทดสอบความสนใจทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่าง ผลของ
คำตอบปรากฏเป็นรายข้อดังนี้

ตารางที่ ๔ แสดงคำตอบรายข้อของคำถามที่ใช้วัดความสนใจทางการเมือง
ของกลุ่มผลประโยชน์ภายในเขตเทศบาลตำบลโนนสูง

ข้อที่	รายการ	ร้อยละ					มัธย ฐาน
		ไม่เคย	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
<u>ส่วนที่ ๑ ความสนใจทางการเมือง</u>							
<u>เกี่ยวกับการปกครองตามระบอบ</u>							
<u>ประชาธิปไตย</u>							
๑๔	ท่านสนใจที่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งผู้แทน เมื่อมีอายุครบ ๒๐ ปี	๓.๐๐	๓.๐๐	๑๓.๐๐	๓๐.๐๐	๔๓.๐๐	๔.๒๕
๑๕	ท่านสนใจผู้นำที่เข้มแข็งแบบทหาร	๑.๐๐	๑๓.๐๐	๒๕.๐๐	๓๔.๐๐	๑๕.๐๐	๓.๕๕
๑๖	ท่านสนใจสิทธิและหน้าที่ของท่าน ตามรัฐธรรมนูญ	๓.๐๐	๑๔.๐๐	๔๔.๐๐	๓๒.๐๐	๓.๐๐	๔.๑๕
๑๗	ท่านเคยวิจารณ์เกี่ยวกับการพัฒนา เศรษฐกิจของชาติเป็นรากฐานสร้าง ประชาธิปไตย	๑๘.๐๐	๕.๐๐	๓๓.๐๐	๒๐.๐๐	๒๐.๐๐	๓.๑๖

ตารางที่ ๔ (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	ร้อยละ					มัธยม ฐาน
		ไม่เคย	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
<u>ส่วนที่ ๒ ความสนใจทางการเมือง</u>							
<u>เกี่ยวกับการบริหารงานของรัฐบาล</u>							
<u>หรือส่วนท้องถิ่น</u>							
๑๘	ท่านติดตามการบริหารงานของ รัฐบาลทุกรัฐบาล	๕.๐๐	๑๒.๐๐	๓๒.๐๐	๓๐.๐๐	๒๐.๐๐	๓.๕๖
๑๙	ท่านสนใจที่จะติดตามการวาง นโยบายและข่าวสารการเมืองของ ประเทศและท้องถิ่น	๕.๐๐	๒๒.๐๐	๔๘.๐๐	๑๒.๐๐	๑๒.๐๐	๓.๗๒
๒๐	ท่านเห็นข้อบกพร่องของผูบริหารงาน เทศบาลชุกปัจจุบัน	๕.๐๐	๑๔.๐๐	๒๕.๐๐	๔๒.๐๐	๑๔.๐๐	๓.๖๑
๒๑	ท่านสนใจที่จะติดตามความเคลื่อนไหว ของกิจกรรมต่าง ๆ ในชุมชนของท่าน	๑.๐๐	๗.๐๐	๓๕.๐๐	๔๒.๐๐	๑๕.๐๐	๓.๖๑
<u>ส่วนที่ ๓ ความสนใจทางการเมือง</u>							
<u>เกี่ยวกับการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง</u>							
<u>ในรูปแบบต่าง ๆ และรูปของ</u>							
<u>กลุ่มผลประโยชน์</u>							
๒๒	ท่านสนใจที่จะเสนอแนะความคิดเห็น แก่รัฐบาลผ่านทางสื่อมวลชน	๓๘.๐๐	๒๕.๐๐	๒๖.๐๐	๘.๐๐	๓.๐๐	๑.๕๖๐
๒๓	ท่านสนใจที่จะเสนอแนะความคิดเห็น ของท่านแก่รัฐบาลโดยผ่านความคิด เห็นของกลุ่มท่าน	๗๒.๐๐	๑๗.๐๐	๕.๐๐	๑.๐๐	๕.๐๐	๑.๑๗๔

ตารางที่ ๔ (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	ร้อยละ					มัธยม ฐาน
		ไม่เคย	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
๒๔	ท่านสนใจที่จะไปร่วมรับฟังการ อภิปรายทางการเมืองและสังคม	๕.๐๐	๑๘.๐๐	๒๕.๐๐	๓๔.๐๐	๑๖.๐๐	๓.๒๕
๒๕	ท่านสนใจที่จะสมัครเข้ารับเลือก ตั้งในนามกลุ่ม	๔๗.๐๐	๑๐.๐๐	๑๖.๐๐	๑๓.๐๐	๑๔.๐๐	๑.๖๕
๒๖	ท่านเคยติดตามผลการเลือกตั้ง เสมอ	๓.๐๐	๕.๐๐	๓๑.๐๐	๓๖.๐๐	๒๕.๐๐	๓.๖๘
๒๗	ท่านสนใจที่จะเข้าเป็นสมาชิกของ กลุ่มต่าง ๆ ในท้องถิ่นของท่าน -นอกเหนือจากกลุ่มที่ท่านสังกัด อยู่แล้ว	๑๔.๐๐	๑๐.๐๐	๔๓.๐๐	๒๕.๐๐	๘.๐๐	๓.๑๖
๒๘	ท่านสนใจที่จะติดตามผลประโยชน์ ของกลุ่มท่าน	๒๕.๐๐	๑๔.๐๐	๒๗.๐๐	๒๒.๐๐	๑๑.๐๐	๒.๗๖
๒๙	ท่านสนใจที่จะดึงเพื่อนของท่าน เข้าเป็นสมาชิกของกลุ่มท่าน	๘.๐๐	๑๕.๐๐	๓๒.๐๐	๒๖.๐๐	๒๓.๐๐	๒.๘๗
๓๐	ท่านสนใจที่จะติดตามความ เคลื่อนไหวของกลุ่มท่าน	๒๕.๐๐	๑๑.๐๐	๒๕.๐๐	๒๔.๐๐	๑๖.๐๐	๒.๘๔

จากตารางที่ ๔ นี้ สามารถแสดงความแตกต่างของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
และแยกตามตัวแปรอิสระกับความสนใจทางการเมืองไว้ดังปรากฏในตารางที่ ๕

ตารางที่ ๕ แสดงความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดและแยกตามตัวแปร
อิสระกับความสนใจทางการเมืองของกลุ่มผลประโยชน์ภายในเขต
เทศบาลตำบลโนนสูง

รายการข้อมูล	ความสนใจทางการเมือง				จำนวน
	ร้อยละ				
	สูง	กลาง	ต่ำ	รวม	
กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด	๒๗.๒๗	๔๙.๐๐	๒๓.๓๓	๑๐๐.๐๐	๓๐๐
กลุ่มตัวอย่างแยกตามตัวแปร อิสระ					
<u>อายุ</u>					
๒๐-๓๕ ปี	๑๕.๓๓	๒๑.๖๗	๑๓.๐๐	๕๐.๐๐	๑๕๐
๓๖-๕๕ ปี	๑๒.๓๓	๒๑.๐๐	๑๐.๖๗	๔๔.๐๐	๑๓๒
๕๖ ปีขึ้นไป	๑.๐๐	๓.๓๐	๑.๖๗	๖.๐๐	๑๘
<u>ระดับการศึกษา</u>					
ไม่จบ ป.๔-จบ ป.๗	๒๔.๐๐	๒๗.๐๐	๒๒.๖๗	๗๔.๐๐	๒๒๒
จบ ม.ศ.๑-อนุปริญญา	๘.๐๐	๙.๓๓	๖.๖๗	๒๔.๐๐	๗๒
จบปริญญาตรีขึ้นไป	๐.๖๗	๑.๐๐	๐.๓๓	๒.๐๐	๖
<u>รายได้</u>					
ต่ำกว่า ๒,๐๐๐ บาท	๑๕.๓๓	๔๑.๖๗	๓.๐๐	๖๐.๐๐	๑๘๐
๒,๐๐๑-๔,๐๐๐ บาท	๑๐.๓๓	๒๓.๖๗	๒.๐๐	๓๖.๐๐	๑๐๘
๔,๐๐๑ บาทขึ้นไป	๑.๓๓	๑.๖๗	๑.๐๐	๔.๐๐	๑๒
<u>เพศ</u>					
ชาย	๒๔.๐๐	๓๒.๓๓	๑๘.๖๗	๗๕.๐๐	๒๒๕
หญิง	๗.๖๗	๑๖.๖๗	๑๑.๖๗	๓๖.๐๐	๑๐๘

จากตารางที่ ๕ ปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ส่วนใหญ่แล้วความสนใจทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจะอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง คือ ความสนใจทางการเมืองในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๐๐ และระดับสูงคิดเป็นร้อยละ ๒๗.๒๗

กลุ่มตัวอย่างแยกตามตัวแปรอิสระ

อายุ ส่วนใหญ่มีความสนใจทางการเมืองจกอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มผู้มีอายุน้อยและกลุ่มผู้มีอายุปานกลางจะมีความสนใจทางการเมืองในระดับปานกลางค่อนข้างสูง ส่วนกลุ่มผู้สูงอายุจะมีความสนใจทางการเมืองในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ และเช่นเดียวกับความรู้ความเข้าใจทางการเมือง จะเห็นว่าอายุไม่มีอิทธิพลต่อความสนใจทางการเมืองในระดับสูง เพราะกลุ่มผู้มีอายุ ๒๐-๓๕ ปี จะมีความสนใจทางการเมืองในระดับสูงคิดเป็นร้อยละ ๑๕.๓๓ แต่กลุ่มผู้มีอายุ ๕๖ ปีขึ้นไป กลับมีความสนใจทางการเมืองในระดับสูงเพียงร้อยละ ๑.๐๐ ทั้งนี้อาจสืบเนื่องจากเหตุผลที่ใดเคยตั้งข้อสังเกตไว้ในการวิเคราะห์อิทธิพลของอายุต่อความรู้ความเข้าใจทางการเมืองที่ว่า วิทยุหนุ่มสาวมักจะมีคามกระตือรือร้นในการติดตามข่าวสารและหาประสบการณ์ให้แกชีวิตมากกว่าคนในวัยสูงอายุ ประกอบกับจำนวนของกลุ่มผู้สูงอายุมีน้อยกว่ากลุ่มอื่นมาก ผลการวิจัยที่ไ้จึงไม่สอดคล้องกับหลักความเป็นจริง

ระดับการศึกษา ปรากฏว่ายิ่งการศึกษาสูงมากขึ้น ความสนใจทางการเมืองในระดับสูงก็จะยิ่งลดลง กังจะเห็นว่ากลุ่มผู้มีการศึกษาระดับไม่จบ ป.๔-จบ ป.๗ มีความสนใจทางการเมืองในระดับสูงคิดเป็นร้อยละ ๒๔.๐๐ ในขณะที่ผู้ที่มีการศึกษาระดับจบปริญญาตรีขึ้นไปมีความสนใจทางการเมืองในระดับสูงเพียง ๐.๖๗

แต่ถ้าพิจารณาถึงความสนใจทางการเมืองในระดับต่ำ จะพอเห็นอิทธิพลของการศึกษาไ้บาง คือ กลุ่มผู้มีการศึกษาสูงจะมีความสนใจทางการเมืองในระดับต่ำน้อยกว่ากลุ่มผู้มีการศึกษาต่ำ

สรุปว่า ความสนใจทางการเมืองส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง โดยกลุ่มผู้มีการศึกษาค่าจะมีความสนใจทางการเมืองในระดับสูงมากกว่ากลุ่มผู้มีการศึกษาสูง แสดงว่า ปัจจัยด้านระดับการศึกษามีได้เป็นสิ่งกำหนดความแตกต่างของความสนใจทางการเมือง

รายได้ จากความแตกต่างของความสนใจทางการเมืองพบว่า ปัจจัยด้านรายได้นี้มีความสัมพันธ์กับความสนใจทางการเมืองในระดับต่ำ แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจทางการเมืองในระดับสูง กลุ่มผู้มีรายได้ระดับต่ำจะมีความสนใจทางการเมืองในระดับต่ำมากกว่ากลุ่มผู้มีรายได้สูง ในขณะที่เดียวกันกลุ่มผู้มีรายได้สูงกลับมีความสนใจทางการเมืองในระดับสูงน้อยกว่ากลุ่มผู้มีรายได้ต่ำ คือมีเพียงร้อยละ ๑.๓๓

เพศ ทั้งเพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่จะมีความสนใจทางการเมืองในระดับปานกลาง โดยเพศชายมีแนวโน้มที่จะมีความสนใจทางการเมืองไปในระดับปานกลางค่อนข้างสูง และเพศหญิงมีแนวโน้มที่จะมีความสนใจทางการเมืองไปในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ

ในด้านการสนใจทางการเมืองในระดับสูง เพศชายจะมีสูงมากกว่าเพศหญิง คือ มีถึงร้อยละ ๒๔.๐๐ ส่วนเพศหญิงจะมีเพียงร้อยละ ๗.๖๗ แต่สำหรับความสนใจทางการเมืองในระดับต่ำ ทั้งสองเพศมีระดับใกล้เคียงกันมาก

สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับความสนใจทางการเมืองจะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นกลุ่มผลประโยชน์ภายในเขตเทศบาลตำบลโนนสูง ส่วนใหญ่จะมีความสนใจทางการเมืองจักอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง โดยกลุ่มผู้มีอายุน้อย กลุ่มผู้มีการศึกษาค่า กลุ่มผู้มีรายได้น้อย รวมทั้งเพศชาย จะมีความสนใจทางการเมืองในระดับสูงมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ อย่างไรก็ตามมีข้อสังเกตในทำนองเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจทางการเมือง คือ เมื่อนำเอาข้อมูลมาพิจารณาโดยใช้เหตุผลต่าง ๆ ประกอบแล้ว ปรากฏว่าเหตุผลบางประการจะได้รับความสนใจสนับสนุนการวิเคราะห์น้อยมาก ได้แก่ กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มผู้มีการศึกษาสูง และกลุ่มผู้มีรายได้สูง จึงอาจทำให้ผลการวิจัยขัดแย้งกับความเป็นจริงไปบ้าง

ตอนที่ ๒ ก. ข้อที่ ๓ วิเคราะห์ทัศนคติทางการเมือง

ในการวัดทัศนคติทางการเมืองของการวิจัยครั้งนี้ ใช้คำถามทั้งหมด ๑๗ ข้อ โดยแบ่งออกเป็น ๓ ส่วน เช่นเดียวกับความสนใจทางการเมือง คือ

ส่วนที่ ๑ เป็นการวัดทัศนคติทางการเมืองเกี่ยวกับการปกครองแบบประชาธิปไตย เริ่มตั้งแต่วันที่ ๓๑-๓๖

ส่วนที่ ๒ เป็นการวัดทัศนคติทางการเมืองเกี่ยวกับการบริหารงานของรัฐบาล หรือท้องถิ่น เริ่มตั้งแต่วันที่ ๓๗-๔๐

ส่วนที่ ๓ เป็นการวัดทัศนคติทางการเมืองเกี่ยวกับการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง เริ่มตั้งแต่วันที่ ๔๑-๔๗

คำถามที่ใช้วัดทัศนคติทางการเมืองทั้งหมดนี้ ใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว โดยป้อนคำถามเพื่อทดสอบวัดทัศนคติทางการเมืองดังกล่าวของกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏผลของคำตอบเป็นรายข้อ ดังนี้

ตารางที่ ๒ แสดงคำตอบรายข้อของคำถามที่ใช้วัดทัศนคติทางการเมือง
ของกลุ่มผลประโยชน์ภายในเขตเทศบาลตำบลโนนสูง

ข้อที่	รายการ	ร้อยละ				มัชยฐาน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็นด้วย		
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	

ส่วนที่ ๑ ทัศนคติทางการเมือง
การเมืองเกี่ยวกับการ
ปกครองตามระบอบ
ประชาธิปไตย

ตารางที่ ๖ (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	รอยละ					มัธยม ฐาน	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉย ๆ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง		
๓๑	การปกครองของประชาชนใน ท้องถิ่นถือว่าเป็นการกระจาย อำนาจถูกต้องตามหลักของการ ปกครองตามระบอบประชาธิปไตย	๔๖.๐๐	๔๕.๐๐	๑.๐๐	๓.๐๐	๑.๐๐	๔.๔๔	๐.๒๕
๓๒	การจัดตั้งเทศบาลขึ้นถือใ้ เป็นการกระจายอำนาจอย่าง แท้จริง ตามหลักการปกครอง ตนเองของระบอบประชาธิปไตย	๔๕.๐๐	๔๒.๐๐	๔.๐๐	๕.๐๐	๕.๐๐	๔.๓๕	๐.๕๖
๓๓	การให้สิทธิเลือกตั้งทั้งใน ระดับชาติและระดับท้องถิ่น แสดงให้เห็นว่าประเทศนั้นมี ความเป็นประชาธิปไตย	๒.๐๐	๕.๐๐	๔.๐๐	๔๘.๐๐	๔๑.๐๐	๔.๓๔	๐.๘๑
๓๔	ประชาชนไทยส่วนมากยังไม่ พร้อมที่จะปกครองตนเอง	๘.๐๐	๒๐.๐๐	๖.๐๐	๔๕.๐๐	๑๙.๐๐	๓.๙๘	๑.๑๕
๓๕	ประชาชนจะต้องมีโอกาสมี ส่วนรวมในการปกครอง ประเทศอย่างเต็มที่	๒๗.๐๐	๒๗.๐๐	๗.๐๐	๒.๐๐	๑.๐๐	๔.๗๓	๐.๕๔
๓๖	ผู้รู้เรื่องการเมืองเลือกตั้งที่ แท้จริงไปลงคะแนนเสียง ส่วนที่ ๒ ที่สนคติทางการเมือง เกี่ยวกับการบริหารงานของ รัฐบาลหรือส่วนท้องถิ่น	๒๖.๐๐	๖.๐๐	๓๘.๐๐	๖.๐๐	๔.๐๐	๒.๐๗	๑.๒๓

ตารางที่ ๖ (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	รอยละ					มัชย ฐาน	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
		เห็นควย อย่างยิ่ง	เห็นควย	เฉย ๆ	ไม่เห็น ควย	ไม่เห็น ควย อย่างยิ่ง		
๓๓	การบริหารงานของท้องถิ่น ทานดีแล้ว	๑๗.๐๐	๑๑.๐๐	๑๘.๐๐	๔๑.๐๐	๑๒.๐๐	๓.๕๓	๑.๓๐
๓๔	รัฐบาลควรสนใจท้องถิ่นมากกว่าเมือง	๕.๐๐	๑๕.๐๐	๔๓.๐๐	๒๘.๐๐	๕.๐๐	๓.๘๔	๑.๑๖
๓๕	นโยบายต่างประเทศในการ ยึดความเป็นกลางของรัฐบาล เป็นสิ่งถูกต้อง	๒๕.๐๐	๔๓.๐๐	๑๒.๐๐	๒.๐๐	๑๐.๐๐	๑.๙๐	๑.๐๗
๔๐	การใช้กฎหมายที่เข้มข้นของ รัฐบาลหรือส่วนท้องถิ่นเป็น การแก้ปัญหาค่าความวุ่นวาย ทางสังคมที่เข้มข้นได้	๔๔.๐๐	๑๒.๐๐	๒๘.๐๐	๒.๐๐	๑๐.๐๐	๓.๘๓	๑.๑๖
	<u>ส่วนที่ ๓ ทักษะคติทางการเมือง</u> <u>เกี่ยวกับการเข้ามีส่วนร่วมทาง</u> <u>การเมืองในรูปแบบต่าง ๆ และ</u> <u>รูปของกลุ่มผลประโยชน์</u>							
๔๑	การช่วยหาเสียงเลือกตั้ง ว่าเป็นวิธีการหนึ่งที่แสดงว่า ท่านมีส่วนร่วมทางการเมือง	๕๙.๐๐	๑๐.๐๐	๒๕.๐๐	๓.๐๐	๕.๐๐	๔.๐๘	๐.๙๖
๔๒	การสมัครเข้ารับเลือกตั้ง เป็นการแสดงออกว่าท่านมีส่วนร่วมทาง การเมือง	๓.๐๐	๑๔.๐๐	๔๘.๐๐	๓๒.๐๐	๓.๐๐	๔.๑๕	๐.๗๖

ตารางที่ ๖ (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	ร้อยละ					มีชัย ฐาน	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉย ๆ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง		
๔๓	กลุ่มผลประโยชน์ควรสนใจเหตุผล ประโยชน์ของกลุ่มคนเท่านั้น	๒.๖๖	๘.๐๐	๒๗.๐๐	๕๕.๖๖	๑๔.๖๖	๓.๖๕	๐.๗๕
๔๔	ปัญหาของสังคมสามารถแก้ไขได้ ถ้าเรามีกลุ่มผลประโยชน์เป็นตัว ประสานประโยชน์ระหว่างรัฐบาล กับประชาชนอีกทางหนึ่ง	๑๓.๐๐	๑๐.๐๐	๕๓.๖๖	๑๗.๖๖	๗.๐๐	๓.๕๔	๐.๕๒
๔๕	โดยลักษณะธรรมชาติของมนุษย์ ความแค้นมีสัญชาตญาณที่จะรวมกัน เป็นกลุ่มเพื่อช่วยเหลือกันทั้งที่	๑๐.๐๐	๔๗.๐๐	๑๘.๐๐	๑๖.๐๐	๙.๐๐	๒.๒๗	๐.๕๗
๔๖	การมีกลุ่มผลประโยชน์มากขึ้น จะช่วยลดความขัดแย้งในทางสังคม	๙.๖๖	๑๕.๐๐	๓๕.๖๖	๕.๖๖	๓๒.๐๐	๓.๕๒	๑.๓๓
๔๗	นโยบายของกลุ่มที่ท่านสังกัดมีความ เป็นกลางอยู่มาก	๒.๖๖	๑๕.๖๖	๑๒.๖๖	๔๘.๖๖	๑๙.๖๖	๓.๘๐	๑.๑๑

จากตารางที่ ๖ นี้ สามารถแสดงความแตกต่างของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดและแยก
ตามตัวแปรอิสระกับทัศนคติทางการเมืองได้ดังแสดงไว้ให้เห็นในตารางที่ ๗

ตารางที่ ๗ แสดงความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างและแยกตามตัวแปรอิสระ
กับทัศนคติทางการเมืองของกลุ่มผลประโยชน์ภายในเขตเทศบาล
ตำบลโนนสูง

รายการ	ทัศนคติทางการเมือง				จำนวน
	สูง(กั)	กลาง	ต่ำ(ไมกั)	รวม	
กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด	๓๖.๒๗	๕๓.๐๐	๒๖.๓๓	๑๑๖.๖๐	๓๑๖
กลุ่มตัวอย่างแยกตามตัวแปรอิสระ					
<u>อายุ</u>					
๒๐-๓๕ ปี	๑๘.๒๗	๒๒.๐๐	๕.๓๓	๔๖.๐๐	๑๕๖
๓๖-๕๕ ปี	๑๕.๓๓	๒๑.๓๓	๘.๓๓	๔๕.๐๐	๑๓๖
๕๖ ปีขึ้นไป	๐.๒๗	๓.๒๗	๑.๒๗	๖.๐๐	๑๘
<u>ระดับการศึกษา</u>					
ไม่จบ ป.๔-จบ ป.๗	๒๑.๐๐	๓๓.๐๐	๑๕.๖๖	๗๙.๐๐	๒๖๖
จบ ม.ศ.๑-อนุปริญญา	๕.๓๓	๑๐.๓๓	๘.๓๓	๒๔.๐๐	๗๖
จบปริญญาตรีขึ้นไป	๐.๒๗	๑.๐๐	๐.๓๓	๒.๐๐	๖
<u>รายได้</u>					
ต่ำกว่า ๒,๐๐๐ บาท	๒๖.๓๓	๒๖.๓๓	๑๓.๓๓	๖๖.๐๐	๑๘๖
๒,๐๐๑-๔,๐๐๐ บาท	๑๖.๓๓	๑๗.๓๓	๘.๓๓	๔๒.๐๐	๑๓๖
๔,๐๐๑ บาทขึ้นไป	๑.๓๓	๒.๐๐	๐.๒๗	๔.๖๐	๑๖
<u>เพศ</u>					
ชาย	๒๓.๐๐	๓๖.๐๐	๑๓.๐๐	๕๒.๐๐	๒๖๖
หญิง	๘.๐๐	๑๗.๐๐	๑๐.๓๓	๓๕.๐๐	๑๐๖

จากตารางที่ ๗ ปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ส่วนใหญ่แล้วทัศนคติทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจะอยู่ในระดับปานกลางก่อนไปในทางสูง คือ ทัศนคติทางการเมืองระดับปานกลางคิดเป็น ร้อยละ ๔๓.๐๐ และระดับสูงคิดเป็นร้อยละ ๓๐.๖๗

กลุ่มตัวอย่างแยกตามตัวแปรอิสระ

อายุ เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ของอายุกับทัศนคติทางการเมือง พบว่า กลุ่มผู้มีอายุระหว่าง ๒๐-๓๕ ปี ร้อยละ ๑๘.๖๗ จะมีทัศนคติทางการเมืองในค้ำนี้ คือ ส่งเสริมการปกครองแบบประชาธิปไตย และร้อยละ ๘.๓๓ จะมีทัศนคติทางการเมืองในค้ำนี้คือ ไม่ส่งเสริมการปกครองแบบประชาธิปไตย ในขณะที่กลุ่มผู้มีอายุ ๕๖ ปี ขึ้นไป มีทัศนคติทางการเมืองในค้ำนี้ส่งเสริมการปกครองแบบประชาธิปไตยเพียงร้อยละ ๐.๖๗ และมีทัศนคติทางการเมืองในค้ำนี้ไม่ส่งเสริมการปกครองแบบประชาธิปไตยร้อยละ ๑.๖๓ แสดงให้เห็นว่าอายุไม่มีอิทธิพลต่อการกำหนดความแตกต่างของทัศนคติทางการเมืองในค้ำนี้ส่งเสริมการปกครองแบบประชาธิปไตย แต่ยังคงมีอิทธิพลต่อการกำหนดความแตกต่างของทัศนคติทางการเมืองในค้ำนี้ไม่ส่งเสริมการปกครองแบบประชาธิปไตย

ระดับการศึกษา พบว่าระดับการศึกษาไม่มีอิทธิพลต่อทัศนคติทางการเมืองในค้ำนี้คือ ในทางส่งเสริมการปกครองแบบประชาธิปไตย เพราะยังมีระดับการศึกษาสูง ทัศนคติทางการเมืองในค้ำนี้ส่งเสริมการปกครองแบบประชาธิปไตยยิ่งลดน้อยลง จึงจะเห็นได้จาก กลุ่มผู้มีการศึกษาไม่จบ ป.๔-จบ ป.๗ มีทัศนคติทางการเมืองในค้ำนี้ส่งเสริมการปกครองแบบประชาธิปไตยร้อยละ ๒๑.๐๐ แต่กลุ่มผู้จบปริญญาตรีขึ้นไปเพียง ร้อยละ ๐.๖๗ เท่านั้น ที่มีทัศนคติทางการเมืองในค้ำนี้ส่งเสริมการปกครองแบบประชาธิปไตย คือ มีทัศนคติในค้ำนี้สนับสนุนและส่งเสริมการปกครองแบบประชาธิปไตย ส่วนความแตกต่างของทัศนคติทางการเมืองในค้ำนี้ไม่ส่งเสริมการปกครองแบบประชาธิปไตยจะพบว่า ระดับการศึกษาที่สูงขึ้นมีส่วนทำให้ทัศนคติทางการเมืองในค้ำนี้ไม่ส่งเสริมการปกครองแบบประชาธิปไตยมีน้อยลง จึงจะเห็นได้ว่า กลุ่มที่จบปริญญาตรีขึ้นไปจะมีทัศนคติทางการเมืองในค้ำนี้ไม่ส่งเสริมการปกครองแบบประชาธิปไตย คือ มีทัศนคติในแง่ค้ำนี้หรือไม่เห็นด้วยกับการปกครองแบบประชาธิปไตยเพียงร้อยละ ๐.๓๓ แต่กลุ่มผู้ไม่จบ ป.๔-จบ ป.๗ จะมีทัศนคติทางการเมืองในค้ำนี้ถ่วงถ่วงนี้ถึงร้อยละ ๑๕.๖๖

รายได้ เห็นได้ชัดเจนว่ากลุ่มผู้มีรายได้น้อยที่สุด คือต่ำกว่า ๒,๐๐๐ บาท จะมีทัศนคติทางการเมืองในค่านี คือ ส่งเสริมการปกครองแบบประชาธิปไตย และไม่คิด คือ ไม่ส่งเสริมการปกครองแบบประชาธิปไตยสูงกว่ากลุ่มผู้มีรายได้น้อย คือ ตั้งแต่ ๔,๐๐๑ บาทขึ้นไป ทั้งนี้ จึงสามารถสรุปได้เช่นเดียวกับระดับการศึกษา ว่าปัจจัยด้านรายได้ไม่มีอิทธิพลต่อทัศนคติทางการเมืองในค่านี ส่งเสริมการปกครองแบบประชาธิปไตย แต่จะมีอิทธิพลต่อการกำหนดความแตกต่างของทัศนคติทางการเมืองในค่านีไม่ส่งเสริมการปกครองแบบประชาธิปไตย

เพศ ถ้าวิเคราะห์ปัจจัยด้านเพศกับความแตกต่างของทัศนคติทางการเมืองในค่านี ส่งเสริมและไม่ส่งเสริมการปกครองแบบประชาธิปไตยจะพบว่า เพศชายจะมีทัศนคติทางการเมืองในทางส่งเสริมการปกครองแบบประชาธิปไตยสูงกว่าเพศหญิง (เพศชายมีร้อยละ ๒๓.๐๐ ส่วนเพศหญิงมีร้อยละ ๘) แต่สำหรับทัศนคติทางการเมืองในค่านีไม่ส่งเสริมการปกครองแบบประชาธิปไตยจะเห็นว่า ทั้งเพศชายและเพศหญิงมีระดับใกล้เคียงกัน

กล่าวโดยสรุปว่า กลุ่มผู้มีอายุน้อย กลุ่มผู้มีระดับการศึกษาและรายได้น้อย เพศชายเป็นกลุ่มที่มีทัศนคติทางการเมืองในทางส่งเสริมการปกครองแบบประชาธิปไตยมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ ซึ่งอาจเป็นเพราะผู้ที่มีอายุน้อยมีความสนใจทางการเมืองสูงกว่าผู้สูงอายุ (ดังจะเห็นได้จากกรณีวิเคราะห์เกี่ยวกับความสนใจทางการเมืองในข้างต้น) ส่วนผู้ที่มีระดับการศึกษาและรายได้น้อย มีข้อสังเกตที่อาจจะตอบแบบสอบถามแบบประชดประชัน เพราะเบื่อหน่ายไม่สนใจต่อระบบการเมืองของประเทศ จึงทำให้ทัศนคติทางการเมืองในค่านี คือ ในทางส่งเสริมการปกครองแบบประชาธิปไตยปรากฏออกมาน้อยกว่ากลุ่มผู้มีระดับการศึกษาและรายได้น้อย อีกประการหนึ่ง คือ จำนวนของกลุ่มผู้สูงอายุและกลุ่มผู้มีระดับการศึกษาและรายได้น้อยเกินไป ทั้งนี้ เมื่อนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกลุ่มอื่นที่มีจำนวนมากกว่า อาจทำให้ผลการวิเคราะห์ผิดไปจากหลักทั่ว ๆ ไป

ตอนที่ ๒ ข. วิเคราะห์การเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบต่าง ๆ และรูปของกลุ่มผลประโยชน์

ในการวิเคราะห์การเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบต่าง ๆ และรูปของกลุ่มผลประโยชน์ครั้งนี้ก็เช่นเดียวกับภาคอื่น ๆ ที่ผ่านมา ผู้เขียนใช้คำถามที่จะวิเคราะห์การเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบต่าง ๆ และรูปของกลุ่มผลประโยชน์ทั้งหมดไว้ ๑๖ ข้อด้วยกัน และแบ่งการวิเคราะห์คำถามดังกล่าวนี้ไว้เป็น ๓ ส่วน เช่นเดียวกับความสนใจทางการเมืองและทัศนคติทางการเมือง คือ

ส่วนที่ ๑ เป็นการวิเคราะห์การเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองเกี่ยวกับการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย เริ่มตั้งแต่ข้อที่ ๔๔-๕๐

ส่วนที่ ๒ เป็นการวิเคราะห์การเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองเกี่ยวกับการบริหารงานของรัฐบาลหรือส่วนท้องถิ่น เริ่มตั้งแต่ข้อที่ ๕๑-๕๒

ส่วนที่ ๓ เป็นการวิเคราะห์การเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบต่าง ๆ และรูปของกลุ่มผลประโยชน์ เริ่มตั้งแต่ข้อที่ ๕๓-๖๔

คำถามที่ใช้วิเคราะห์การเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบต่าง ๆ และรูปของกลุ่มผลประโยชน์นี้ ได้ใช้วิธีสัมภาษณ์ตัวต่อตัวโดยป้อนคำถามให้ตอบจากแบบสอบถามเพื่อวัดในเรื่องค้ำกล่าวของกลุ่มตัวอย่าง ผลของคำตอบปรากฏเป็นรายข้อ ดังนี้

ตารางที่ ๘ แสดงค่าตอบรายข้อของคำถามที่ใช้วัดการเข้ามีส่วนร่วมทาง
การเมืองในรูปแบบต่าง ๆ และรูปของกลุมผลประโยชน์ของ
กลุมผลประโยชน์ภายในเขตเทศบาลตำบลในสูง

ข้อที่	รายการ	ร้อยละ					มีชัย ฐาน
		ไม่เคย	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
<u>ส่วนที่ ๑ การเข้ามีส่วนร่วมทาง</u>							
<u>การเมืองเกี่ยวกับการปกครอง</u>							
<u>ตามระบอบประชาธิปไตย</u>							
๔๘	ท่านเคยแนะนำให้ความรู้เรื่อง ประชาธิปไตยให้แก่บุคคลอื่น ๆ	๑๒.๐๐	๑๐.๐๐	๔๓.๐๐	๒๙.๐๐	๖.๐๐	๓.๑๒๔
๔๙	ท่านเคยแนะนำและให้ความรู้ ในเรื่องเลือกตั้งแก่บุคคลอื่น	๑๓.๐๐	๙.๐๐	๔๕.๐๐	๒๖.๐๐	๗.๐๐	๓.๑
๕๐	ท่านเคยวิจารณ์การปฏิบัติที่เคย เกิดขึ้นในประเทศไทย	๒๐.๐๐	๑๙.๐๐	๓๑.๐๐	๒๑.๐๐	๙.๐๐	๒.๗๙
<u>ส่วนที่ ๒ การเข้ามีส่วนร่วมทาง</u>							
<u>การเมืองเกี่ยวกับบริหารงาน</u>							
<u>ของรัฐบาลหรือส่วนท้องถิ่น</u>							
๕๑	ท่านเคยพูดคุยเกี่ยวกับความ ผิดพลาดของนโยบายรัฐบาล	๒๒.๐๐	๑๕.๐๐	๑๕.๐๐	๓๒.๐๐	๘.๐๐	๒.๙๗๕
๕๒	ท่านเคยแจกใบปลิวโจมตีการ บริหารของรัฐบาลหรือท้องถิ่น	๔๔.๐๐	๒๔.๐๐	๑๔.๐๐	๑๐.๐๐	๘.๐๐	๓.๒๐๘
<u>ส่วนที่ ๓ การเข้ามีส่วนร่วมทาง</u>							
<u>การเมืองในรูปแบบต่าง ๆ และ</u>							
<u>รูปของกลุมผลประโยชน์</u>							
๕๓	ท่านเคยไปใช้สิทธิเลือกตั้งผู้แทน	๒๔.๐๐	๒๕.๐๐	๓๙.๐๐	๘.๐๐	๔.๐๐	๔.๑๔

ตารางที่ ๘ (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	รอยละ					มีชัย ฐาน
		ไม่เคย	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
๕๔	ท่านเคยหาเสียงใหญ่แทน	๑๓.๐๐	๑๑.๐๐	๔๕.๐๐	๑๔.๐๐	๑๗.๐๐	๓.๒๐
๕๕	ท่านเคยเสนอขอเรียกกรอง ให้กับผู้แทน	๑๘.๐๐	๕.๐๐	๓๕.๐๐	๒๕.๐๐	๑๐.๐๐	๓.๒๕
๕๖	ท่านเคยเป็นสมาชิกพรรคการเมือง	๓๕.๐๐	๓.๐๐	๑๒.๐๐	๒.๐๐	๑.๐๐	๑.๑๔
๕๗	ท่านเคยสมัครผู้แทน	๕๕.๐๐	๒.๐๐	๖.๐๐	๑.๐๐	๑.๐๐	๑.๐๓
๕๘	ท่านเคยทำงานร่วมกับผู้นำกลุ่ม ต่าง ๆ ในท้องถิ่นของท่าน	๘๓.๐๐	๓.๐๐	๒.๐๐	๑.๐๐	๓.๐๐	๑.๐๕
๕๙	กลุ่มที่ท่านสังกัดอยู่เคยหาเงินสร้าง วัดให้แกท้องถิ่นของท่าน	๒.๐๐	๑๒.๐๐	๔๘.๐๐	๓๒.๐๐	๒.๐๐	๓.๓๒
๖๐	กลุ่มที่ท่านสังกัดอยู่เคยร่วมสร้างถนน ให้แกท้องถิ่นของท่าน	๕.๐๐	๑๑.๐๐	๓๕.๐๐	๓๐.๐๐	๑๕.๐๐	๓.๕
๖๑	กลุ่มที่ท่านสังกัดอยู่จัดทอดกรฐินให้แก ท้องถิ่นของท่าน	๓.๐๐	๑๓.๐๐	๓๕.๐๐	๒๕.๐๐	๑๓.๐๐	๓.๕๕
๖๒	กลุ่มของท่านเคยให้การสนับสนุน พรรคการเมือง	๕๕.๐๐	๑๕.๐๐	๒๕.๐๐	๕.๐๐	๓.๐๐	๑.๔๓
๖๓	กลุ่มของท่านเคยอุดหนุนด้าน การเงินสนับสนุนพรรคการเมือง	๒๕.๐๐	๑๓.๐๐	๑๒.๐๐	๓.๐๐	๓.๐๐	๑.๒๕

จากตารางที่ ๘ นี้ สามารถแสดงความแตกต่างของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
และแยกตามตัวแปรอิสระกับการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองได้ดังแสดงไว้ให้เห็นในตารางที่ ๙

ตารางที่ ๕ แสดงความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดและแยกตามตัวแปร
อิสระกับการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองของกลุ่มผลประโยชน์ภายใน
เขตเทศบาลตำบลโนนสูง

รายการข้อมูล	การเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง				จำนวน
	สูง	กลาง	ต่ำ	รวม	
กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด	๓๕.๐๐	๕๕.๐๐	๑๒.๐๐	๑๐๐.๐๐	๓๐๐
กลุ่มตัวอย่างแยกตามตัวแปรอิสระ					
<u>อายุ</u>					
๒๐-๓๕ ปี	๑๘.๒๗	๒๗.๐๐	๔.๓๓	๕๐.๐๐	๑๕๐
๓๖-๕๕ ปี	๑๗.๐๐	๒๓.๒๗	๓.๓๓	๔๔.๐๐	๑๓๒
๕๖ ปีขึ้นไป	๑.๐๐	๒.๒๗	๒.๓๓	๖.๐๐	๑๘
<u>ระดับการศึกษา</u>					
ไม่จบ ป.๔-จบ ป.๓	๒๕.๒๗	๓๕.๐๐	๑๐.๓๓	๗๐.๐๐	๒๒๒
จบ ม.ศ.๑-อนุปริญญา	๙.๓๓	๙.๒๗	๕.๐๐	๒๔.๐๐	๗๒
จบปริญญาตรีขึ้นไป	๐.๒๗	๑.๐๐	๐.๓๓	๒.๐๐	๖
<u>รายได้</u>					
ต่ำกว่า ๒,๐๐๐ บาท	๑๕.๓๓	๔๑.๒๗	๓.๐๐	๖๐.๐๐	๑๘๐
๒,๐๐๑-๔,๐๐๐ บาท	๑๐.๓๓	๒๑.๒๗	๒.๐๐	๓๖.๐๐	๑๐๘
๔,๐๐๑ บาทขึ้นไป	๑.๓๓	๑.๒๗	๑.๐๐	๔.๐๐	๑๒
<u>เพศ</u>					
ชาย	๒๕.๓๓	๒๕.๒๗	๑๔.๐๐	๖๔.๐๐	๒๐๔
หญิง	๘.๐๐	๑๔.๐๐	๑๐.๐๐	๓๒.๐๐	๙๖

จากตารางที่ ๕ ปรากฏผลการวิจัยดังนี้

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เมื่อรวมคะแนนการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเขาคายกันแล้ว ส่วนใหญ่จะมีการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง คือ ระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ ๔๕.๐๐ และระดับสูงคิดเป็นร้อยละ ๓๙.๐๐

กลุ่มตัวอย่างแยกตามตัวแปรอิสระ

อายุ จากข้อมูลในตารางที่ ๕ จะเห็นถึงความแตกต่างของการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับสูงและระดับต่ำ กลุ่มผู้มีอายุน้อย คือ ระหว่าง ๒๐-๓๕ ปี จะมีการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับสูงร้อยละ ๑๘.๒๗ ซึ่งนี้ว่าต่างจากกลุ่มผู้สูงอายุคือ ๕๖ ปีขึ้นไปอย่างมาก เพราะกลุ่มผู้มีอายุ ๕๖ ปีขึ้นไปมีการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับสูงเพียงร้อยละ ๑.๐๐ เท่านั้น สำหรับความแตกต่างของการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับต่ำ เห็นได้ว่ามีน้อยมากจนแทบไม่มีความแตกต่างกัน ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าอายุมิได้มีส่วนกำหนดความแตกต่างของการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับสูง

ระดับการศึกษา พบว่ากลุ่มผู้ที่มีการศึกษาสูงกลับเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองทั้งในระดับสูงและระดับต่ำน้อยกว่ากลุ่มผู้ที่มีการศึกษาต่ำ ดังจะเห็นจากการที่กลุ่มผู้จบปริญญาตรีขึ้นไปเพียงร้อยละ ๐.๒๗ เข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับสูง และร้อยละ ๐.๓๓ เข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับต่ำ ในขณะที่กลุ่มผู้ไม่จบ ป.๔-จบ ป.๓ เข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับสูงถึงร้อยละ ๒๔.๒๗ และระดับต่ำร้อยละ ๑๐.๓๓ ฉะนั้นจากข้อมูลที่ปรากฏชี้ให้เห็นว่า ระดับการศึกษาไม่มีอิทธิพลต่อความแตกต่างของการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับสูง แต่ยังคงจะยังมีอิทธิพลต่อความแตกต่างของการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับต่ำ

รายได้ พิจารณาจากรายได้จะปรากฏว่า ทุกกลุ่มเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง แต่เมื่อเปรียบเทียบการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง

ในระดัับสูงก็๑จะเห็นความแตกต่างอย่างชัดเจนกล่าวคือ กลุ่มผู้มีรายไค๑ค่ามากกว่า ๒,๐๐๐ บาท จะเข้าม๑ีส่วนรวมทางการเมืองในระดัับสูงถึงร้อยละ ๑๕.๓๓ ในขณะที่กลุ่มผู้มีรายไค๑ค๑งแต่ ๘,๐๐๐ บาทขึ้นไป เข้าม๑ีส่วนรวมทางการเมืองในระดัับสูงเพียงร้อยละ ๑.๓๓ เท่านั้น จึงสรุปไค๑ว่า กลุ่มผู้มีรายไค๑สูงจะเข้าม๑ีส่วนรวมทางการเมืองในระดัับสูงนอยกว่ากลุ่มผู้มีรายไค๑ต่ำ

เพศ เพศเป็นปัจจัยที่กำหนดความแตกต่างของการเข้าม๑ีส่วนรวมทางการเมือง ที่เห็นเด่นชัดที่สุด ก๑งปรากฏว่า เพศชายมีแนวโน้มที่จะเข้าม๑ีส่วนรวมทางการเมืองอยู่ในระดัับปานกลางค่อนข้างสูง คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๖๗ และเพศหญิงมีแนวโน้มที่จะเข้าม๑ีส่วนรวมทางการเมืองอยู่ในระดัับปานกลางค่อนข้างต่ำ คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๐๐ แม้จะพิจารณาการเข้าม๑ีส่วนรวมทางการเมืองในระดัับต่ำและระดัับสูง ก็ยังพบว่าการเข้าม๑ีส่วนรวมทางการเมืองในระดัับต่ำของเพศชายและเพศหญิงมีระดับใกล้เคียงกันมาก แต่การเข้าม๑ีส่วนรวมทางการเมืองในระดัับสูง เพศชายจะมีมากกว่าเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐๐ (เพศหญิงมีร้อยละ ๘.๐๐)

สรุปโดยส่วนรวม คือ กลุ่มผู้อยู่นอย กลุ่มที่มีระดับการศึกษาและรายไค๑ต่ำ รวมทั้งกลุ่มเพศชาย จะเป็นกลุ่มที่เข้าม๑ีส่วนรวมทางการเมืองในระดัับสูงมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ ทั้งยังเข้าม๑ีส่วนรวมทางการเมืองจ๑กอยู่ในระดัับปานกลางค่อนข้างสูงอีกด้วย

มีข้อสังเกตเกี่ยวกับปัจจัยค๑นอายุ ระดับการศึกษาและรายไค๑ คือ ในค๑นอายุการที่กลุ่มผู้อยู่นอยกลับเข้าม๑ีส่วนรวมทางการเมืองในระดัับสูงมากกว่ากลุ่มสูงอายุ อาจเป็นเพราะวัยหนุ่มสาวเป็นวัยที่สนใจเรื่องต๑ง ๆ เพื่อนำมาเพิ่มพูนประสบการณ์ให้แกชีวิตมากกว่าวัยสูงอายุ ซึ่งเป็นวัยที่เริ่มเฉื่อยชา เพราะทั้งร่างกายก็เสื่อมโทรมลงและชีวิตก็ผ่านสิ่งต๑ง ๆ มามาก ทำให้ความสนใจสภาพรอบตัวลดน้อยลงไป สำหรับในเรื่องระดับการศึกษาและรายไค๑ กลุ่มผู้มีระดับการศึกษาและรายไค๑สูง แม้จะเป็นกลุ่มที่มีโอกาสศึกษาหาความรู้ไค๑อย่างกว้างขวาง แต่อาจกลับทำให้ความเบื่อหน่ายต่อสภาพสังคมและการเมืองการปกครองประเทศ จึงอาจจะคอมแบบสอบถามอย่างประซ๑ประชันมากกว่าจะตอบตามพื้นความรู้จริง ๆ ของตน

อย่างไรก็ดี ในจำนวนของกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่มมีจำนวนน้อยมาก ซึ่งได้แก่ กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มผู้มีระดับการศึกษาสูง กลุ่มผู้มีรายได้สูง ดังนั้นเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับ กลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนต่างกันมาก ๆ จึงอาจทำให้ผลการวิจัยตรงข้ามกับความเป็นจริง

ตอนที่ ๓ วิเคราะห์ความสำคัญทางการเมือง

ในการวัดความสำคัญทางการเมือง ได้ใช้หลักเกณฑ์จากการวัดความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ความสนใจทางการเมือง และทัศนคติทางการเมือง ผลของการวิจัยจะปรากฏถึงความแตกต่างของความสำคัญทางการเมืองระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และแยกตามตัวแปรอิสระดังแสดงในตารางที่ ๑๐

จากตารางที่ ๑๐ ปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เมื่อรวมคะแนนความสำคัญทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเข้าด้วยกัน ส่วนใหญ่จะมีความสำคัญทางการเมืองจัดอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง คือ ระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐๐ และระดับสูงคิดเป็นร้อยละ ๓๕.๐๐

กลุ่มตัวอย่างแยกตามตัวแปรอิสระ

อายุ ส่วนใหญ่จะมีความสำคัญทางการเมืองจัดอยู่ในระดับปานกลางโดยกลุ่มผู้มีอายุน้อยและกลุ่มผู้มีอายุปานกลางจะมีความสำคัญทางการเมืองในระดับปานกลางค่อนข้างสูง ส่วนกลุ่มผู้สูงอายุจะมีความสำคัญทางการเมืองในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ

เมื่อพิจารณาถึงความสำคัญทางการเมืองในระดับต่ำและระดับสูงพบว่า ในด้านความสำคัญทางการเมืองในระดับต่ำ จะพอเห็นถึงแนวโน้มของอายุที่มีอิทธิพลต่อความสำคัญทางการเมือง เพราะกลุ่มผู้มีอายุ ๓๕-๕๕ ปี และกลุ่มผู้มีอายุ ๕๖ ปีขึ้นไป จะมีความสำคัญทางการเมืองในระดับต่ำน้อยกว่ากลุ่มผู้มีอายุ ๒๐-๓๕ ปี หากวิเคราะห์ในด้านความสำคัญทางการเมืองในระดับสูงกลับปรากฏว่า กลุ่มผู้มีอายุ ๒๐-๓๕ ปี จะมีความสำคัญทางการเมืองในระดับสูงมากกว่ากลุ่มผู้มีอายุ ๕๖ ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๖๗ โดยกลุ่มผู้สูงอายุมีความสำคัญทางการเมืองในระดับสูงเพียงร้อยละ ๐.๖๗ เท่านั้น การที่กลุ่ม

ตารางที่ ๑๐ แสดงความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดและแยกตาม
ตัวแปรอิสระกับความสำคัญทางการเมืองของกลุ่มผลประโยชน์
ภายในเขตเทศบาลตำบลโนนสูง

รายการข้อมูล	ความสำคัญทางการเมือง				จำนวน
	สูง	กลาง	ต่ำ	รวม	
กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด	๓๙.๐๐	๕๖.๐๐	๑๑.๐๐	๑๐๖.๐๐	๓๐๖
กลุ่มตัวอย่างแยกตามตัวแปรอิสระ					
<u>อายุ</u>					
๒๐-๓๕ ปี	๑๖.๖๗	๒๕.๐๐	๘.๓๓	๕๐.๐๐	๑๕๐
๓๖-๕๕ ปี	๑๖.๐๐	๒๓.๖๗	๒.๓๐	๔๒.๐๐	๑๓๖
๕๖ ปีขึ้นไป	๐.๖๗	๓.๖๗	๑.๖๗	๖.๐๐	๑๘
<u>ระดับการศึกษา</u>					
ไม่จบ ป.๔-จบ ป.๗	๒๗.๓๓	๓๒.๖๗	๑๔.๐๐	๗๔.๐๐	๒๒๖
จบ ม.ศ.๑-อนุปริญญา	๖.๖๗	๑๒.๓๓	๕.๐๐	๒๔.๐๐	๗๒
จบปริญญาตรีขึ้นไป	๐.๖๗	๑.๐๐	๐.๓๓	๒.๐๐	๖
<u>รายได้</u>					
ต่ำกว่า ๒,๐๐๐ บาท	๒๓.๖๗	๒๙.๐๐	๗.๓๓	๖๐.๐๐	๑๘๐
๒,๐๐๑-๔,๐๐๐ บาท	๑๐.๓๓	๒๐.๖๗	๕.๐๐	๓๖.๐๐	๑๐๘
๔,๐๐๑ บาทขึ้นไป	๑.๓๓	๒.๓๓	๐.๓๓	๔.๐๐	๑๒
<u>เพศ</u>					
ชาย	๒๒.๐๐	๓๐.๐๐	๑๖.๐๐	๖๘.๐๐	๒๐๘
หญิง	๗.๐๐	๑๔.๐๐	๑๑.๐๐	๓๒.๐๐	๙๖

ผู้มีอายุน้อยมีความสำคัญทางการเมืองในระดับสูงมากกว่ากลุ่มผู้สูงอายุ ย่อมแสดงว่า อายุ มีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดความแตกต่างของความสำคัญทางการเมืองในระดับสูง

ระดับการศึกษา พิจารณาจากทุกกลุ่มรายได้จะเห็นว่า ความสำคัญทางการเมืองในเมืองในทุกระดับจะลดลงตามแนวโน้มของระดับการศึกษาที่สูงขึ้น กลุ่มผู้มีการศึกษาคำ คือ ไมจบ ป.๔-จบ ป.๓ จะมีความสำคัญทางการเมืองในระดับต่ำและระดับสูงมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ (ระดับสูงคิดเป็นร้อยละ ๑๔.๐๐ และ ระดับต่ำคิดเป็นร้อยละ ๒๗.๓๓) และกลุ่มผู้มีการศึกษาสูง คือ จบปริญญาตรีขึ้นไป จะมีความสำคัญทางการเมืองในระดับต่ำและระดับสูงน้อยที่สุด (ระดับต่ำคิดเป็นร้อยละ ๐.๖๗ และระดับสูงคิดเป็นร้อยละ ๐.๓๓) จากข้อมูลสามารถชี้ให้เห็นว่า แม่ผู้มีการศึกษาคำ จะมีความสำคัญทางการเมืองในระดับต่ำมากกว่ากลุ่มผู้มีการศึกษาสูงก็ตาม แต่ในด้านความสำคัญทางการเมืองในระดับสูงกลุ่มผู้มีการศึกษาคำจะมีความสำคัญทางการเมืองในระดับสูง

รายได้ ส่วนใหญ่จะมีความสำคัญทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง โดยกลุ่มผู้มีรายไดต่ำมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญทางการเมืองในระดับสูงมากกว่ากลุ่มผู้มีรายไคสูง ดังจะพบว่า ร้อยละ ๒๗.๖๗ ของกลุ่มผู้มีรายไคต่ำกว่า ๒,๐๐๑-๔,๐๐๐ บาท และกลุ่มผู้มีรายไคตั้งแต่ ๔,๐๐๑ ขึ้นไปมีความสำคัญทางการเมืองในระดับสูงเพียงร้อยละ ๑๐.๓๓ และร้อยละ ๑.๓๓ ตามลำดับ ในส่วนของความสำคัญทางการเมืองในระดับต่ำ กลุ่มผู้มีรายไคสูงกลับมีความสำคัญทางการเมืองในระดับต่ำน้อยกว่ากลุ่มผู้มีรายไคต่ำ ซึ่งความแตกต่างของความสำคัญทางการเมืองที่ปรากฏในระดับต่ำนี้มีอยู่น้อยกว่าในระดับสูง

เพศ เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความสำคัญทางการเมืองของกลุ่มเพศชายและกลุ่มเพศหญิงทั้งในระดับสูงและระดับต่ำปรากฏว่า เพศชายจะมีความสำคัญทางการเมืองในระดับสูงมากกว่าเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๐๐ (เพศหญิงมีความสำคัญทางการเมืองในระดับสูง ร้อยละ ๗.๐๐ สำหรับความสำคัญทางการเมืองในระดับต่ำ พบว่า เพศชายและเพศหญิงมีความสำคัญทางการเมืองในระดับต่ำที่ใกล้เคียงกันมาก คือ คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๐๐ และร้อยละ ๑๑.๐๐ ตามลำดับ) ฉะนั้น เห็นได้ว่าเพศมีบทบาทต่อความสำคัญทางการเมืองในระดับสูงอย่างเห็นได้ชัดเจน

สรุปผลการวิเคราะห์ความสำคัญทางการเมืองใด คือ กลุ่มผู้มีอายุน้อย กลุ่มผู้มีระดับการศึกษาและรายได้ต่ำ และกลุ่มเพศชาย จะเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญทางการเมืองในระดับสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ ทั้งยังมีแนวโน้มของความสำคัญทางการเมืองจักอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูงอีกด้วย

สาเหตุที่กลุ่มผู้มีอายุน้อยมีความสำคัญทางการเมืองในระดับสูงมากกว่ากลุ่มผู้สูงอายุ อาจเนื่องมาจากผู้มีอายุน้อยมีความกระตือรือร้นและสนใจที่จะศึกษาดังรอบตัว เพื่อเป็นการเสริมสร้างประสบการณ์ให้แก่วิชาการมากกว่าผู้สูงอายุซึ่งงานชีวิตมานาน ภูเห็นสิ่งต่าง ๆ มากมาย ทำให้ความกระตือรือร้นที่จะศึกษาหาประสบการณ์ลดน้อยลงไปตามวัย

สำหรับในค่านของระดับการศึกษาและรายได้ แมผู้มีการศึกษาและรายได้สูงจะมีหน้าที่การงานดี และมีพื้นความรู้ในเรื่องต่าง ๆ อย่างกว้างขวางกว่าผู้มีการศึกษาและรายได้ต่ำก็ตาม แต่อาจเกิดความเบื่อหน่ายต่อระบบการเมืองการปกครองในประเทศหันไปสนใจการประกอบอาชีพเพื่อสร้างฐานะความมั่นคงให้แก่ตนเองและครอบครัวมากกว่า จึงมักชอบแบบสอบถามอย่างประชดประชัน ผลการวิจัยในเรื่องนี้จึงปรากฏออกมาว่า กลุ่มผู้มีการศึกษาและรายได้สูง จะมีความสำคัญทางการเมืองในระดับสูงน้อยกว่ากลุ่มผู้มีการศึกษาและรายได้ต่ำ

นอกจากนี้ จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่นำมาเปรียบเทียบมีความแตกต่างกันมากเกินไป เช่น ในค่านอายุ กลุ่มผู้มีอายุ ๕๖ ปีขึ้นไป มีจำนวนเพียง ๑๘ คน ในขณะที่กลุ่มผู้มีอายุ ๒๐-๓๕ ปี มีจำนวน ๑๕๐ คน หรือในค่านระดับการศึกษา กลุ่มผู้จบปริญญาตรีขึ้นไปมีจำนวน ๒ คน แต่กลุ่มผู้ไม่จบ ป.๔-จบ ป.๓ มีจำนวน ๒๒๒ คน ฉะนั้นผลการวิจัยที่ไ้รับอาจไม่ถูกต้องเท่าที่ควร เพราะจำนวนของกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่มมีได้เป็นตัวแทนที่ดีของประชากรทั้งหมด

ตอนที่ ๔ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความสำคัญทางการเมืองกับการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง

ในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความสำคัญทางการเมืองกับการเข้ามามีส่วนรวมทางการเมืองนั้น ได้ใช้วิธีการไขว้จับคู่ตามตัวแปรอิสระ คือ อายุ ระดับการศึกษา ระดับรายได้ และเพศ ดังแสดงในตารางที่ ๑๑

ตารางที่ ๑๑ แสดงความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ไม่ได้ควบคุมตัวแปรอิสระ และแยกตามตัวแปรอิสระของการไขว้จับคู่จากการควบคุมตัวแปรอิสระ เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความสำคัญทางการเมืองกับการเข้ามามีส่วนรวมทางการเมือง

ความสำคัญทางการเมือง	การเข้ามามีส่วนรวมทางการเมือง				จำนวน
	สูง	กลาง	ต่ำ	รวม	
<u>กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (ไม่ทำการควบคุม)</u>					
สูง	๑๑.๐๐	๑๕.๐๐	๓.๐๐	๓๓.๐๐	๕๙
กลาง	๒๐.๐๐	๒๑.๐๐	๓.๐๐	๔๔.๐๐	๑๓๒
ต่ำ	๕.๐๐	๑๐.๐๐	๘.๐๐	๒๓.๐๐	๒๕
<u>การควบคุมตัวแปรอิสระของกลุ่มอายุ</u>					
ควบคุมโดยกลุ่มผู้ที่มีอายุน้อย					
สูง	๑๓.๓๓	๑๕.๓๓	๕.๓๓	๓๔.๐๐	๕๑
กลาง	๑๘.๖๗	๒๔.๓๓	๕.๐๐	๔๘.๐๐	๗๒
ต่ำ	๕.๐๐	๙.๓๓	๕.๖๗	๑๙.๐๐	๒๗
ควบคุมโดยกลุ่มผู้ที่มีอายุระดับปานกลาง					
สูง	๑๓.๐๐	๑๘.๙๑	๓.๙๑	๓๕.๘๒	๕๖
กลาง	๑๕.๙๑	๑๘.๑๘	๕.๕๕	๓๙.๖๔	๕๑
ต่ำ	๖.๐๖	๑๐.๘๘	๑๐.๐๓	๒๖.๙๗	๓๖
ควบคุมโดยกลุ่มผู้สูงอายุ					
สูง	๕.๕๖	๑๐.๑๑	๑.๐๐	๑๖.๖๗	๓
กลาง	๑๑.๑๑	๑๖.๖๗	๕.๕๖	๓๓.๓๓	๖
ต่ำ	๕.๕๖	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๓๘.๙๐	๙

ตารางที่ ๑๑ (ต่อ)

ความสำคัญทางการเมือง	การเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง				จำนวน
	สูง	กลาง	ต่ำ	รวม	
<u>การควบคุมตัวแปรอิสระของกลุ่มการศึกษา</u>					
<u>ควบคุมโดยกลุ่มผู้มีการศึกษาระดับต่ำ</u>					
สูง	๑๐.๓๖	๒๐.๒๗	๓.๑๕	๓๓.๗๘	๗๕
กลาง	๑๓.๕๖	๒๗.๔๘	๓.๑๕	๔๔.๑๙	๘๙
ต่ำ	๑.๗	๑๐.๔๖	๙.๔๖	๒๑.๖๒	๔๔
<u>ควบคุมโดยกลุ่มผู้มีการศึกษาระดับปานกลาง</u>					
สูง	๙.๗๒	๒๒.๒๒	๔.๑๗	๓๖.๑๑	๒๖
กลาง	๑๒.๕๐	๒๖.๓๙	๔.๑๗	๔๓.๐๖	๓๑
ต่ำ	๕.๕๖	๘.๓๓	๖.๙๔	๒๐.๘๓	๑๕
<u>ควบคุมโดยกลุ่มผู้มีการศึกษาระดับสูง</u>					
สูง	๓.๐๐	๑๒.๖๗	๑.๐๐	๑๖.๖๗	๑
กลาง	๒.๐๐	๑๓.๖๗	๑.๐๐	๑๖.๖๗	๑
ต่ำ	๑๕.๖๗	๓๓.๓๓	๑๗.๖๗	๖๖.๖๗	๔
<u>การควบคุมตัวแปรอิสระของกลุ่มรายได้</u>					
<u>ควบคุมโดยกลุ่มผู้มีรายได้น้อย</u>					
สูง	๑๑.๖๗	๑๙.๔๔	๗.๒๒	๓๘.๓๓	๖๙
กลาง	๑๓.๘๙	๒๐.๕๖	๕.๕๖	๔๐.๐๑	๗๒
ต่ำ	๒.๙๔	๑๐.๕๖	๘.๖๗	๒๑.๖๗	๓๙

ตารางที่ ๑๑ (ต่อ)

ความสำนึกทางการเมือง	การเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง				จำนวน
	สูง	กลาง	ต่ำ	รวม	
ควบคุมโดยกลุ่มผู้มีรายไ้ระดับปานกลาง					
สูง	๘.๓๓	๑๓.๘๕	๕.๕๖	๒๗.๗๔	๓๐
กลาง	๑๘.๕๒	๒๑.๒๙	๑๒.๕๖	๕๓.๓๗	๕๘
ต่ำ	๓.๗๐	๙.๓๖	๖.๕๖	๑๙.๖๒	๒๐
ควบคุมโดยกลุ่มผู้มีรายไ้ระดับสูง					
สูง	๒.๐๐	๕.๓๓	๑.๐๐	๘.๓๓	๑
กลาง	๘.๐๐	๑๐.๖๗	๒.๐๐	๑๖.๖๗	๒
ต่ำ	๑๕.๖๗	๕๒.๖๗	๑๖.๖๗	๗๕.๐๐	๙
การควบคุมตัวอิสระทางานเพศ					
ควบคุมโดยเพศชาย					
สูง	๑๒.๒๕	๑๘.๒๒	๑.๘๗	๒๗.๙๔	๕๗
กลาง	๒๐.๑๐	๒๔.๐๒	๘.๘๑	๕๒.๙๒	๙๕
ต่ำ	๘.๘๑	๑๓.๗๑	๕.๘๑	๒๘.๓๓	๔๘
ควบคุมโดยเพศหญิง					
สูง	๖.๒๕	๑๑.๘๖	๘.๑๗	๒๖.๒๘	๒๑
กลาง	๑๕.๕๘	๑๕.๖๗	๘.๑๗	๓๙.๔๒	๓๓
ต่ำ	๑๐.๘๒	๑๘.๗๕	๑๘.๕๘	๔๘.๑๕	๕๒

จากตารางที่ ๑๑ ปราบกฏผลการวิจัย ทั้งนี้

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดโดยไม่ทำการควบคุมตัวแปรอิสระ เมื่อรวมคะแนนหาความสัมพันธ์ระหว่างความสำคัญทางการเมืองกับการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง ปรากฏว่าความสำคัญทางการเมืองมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในลักษณะที่ต่างก็มีอิทธิพลซึ่งกันและกัน กล่าวคือ เมื่อความสำคัญทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับใด การเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองก็จะเป็นไปในระดับเดียวกัน ดังจะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความสำคัญทางการเมืองระดับสูงจะเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองโดยเฉลี่ยแล้วค่อนข้างไปในทางสูง ขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีความสำคัญทางการเมืองระดับต่ำ จะเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองโดยเฉลี่ยแล้วค่อนข้างไปในทางต่ำตามควย เช่น กลุ่มตัวอย่างที่มีความสำคัญทางการเมืองในระดับสูง จะเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับปานกลางค่อนข้างไปทางสูง คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๐๐ ในระดับปานกลางและคิดเป็นร้อยละ ๑๑.๐๐ ในระดับสูง ในทางตรงข้ามกับกลุ่มตัวอย่างที่มีความสำคัญทางการเมืองระดับต่ำ จะเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับปานกลางค่อนข้างไปในทางต่ำ คือ ร้อยละ ๑๐.๐๐ เข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับปานกลาง และในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ ๘.๐๐

กลุ่มตัวอย่างควบคุมความควบคุมตัวแปรอิสระ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และเพศ เป็นตัวแปรอิสระ

ควบคุม

จากผลการวิจัยภายหลังทำการควบคุมระดับช่วงอายุ ระดับการศึกษา และระดับรายได้ในระดับต่าง ๆ ของกลุ่มตัวแปรอิสระ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ ตลอดจนการควบคุมในเรื่องเพศชาย เพศหญิง ของกลุ่มตัวแปรอิสระเพศ ปรากฏว่า ความสำคัญทางการเมืองยังคงมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในลักษณะที่ต่างก็มีอิทธิพลซึ่งกันและกัน ทว่าเนื่องเกี่ยวกับผลการวิจัยที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดโดยไม่ทำการควบคุมตัวแปรอิสระที่ไ้กล่าวผ่านมาแล้ว คือ เมื่อความสำคัญทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับใด การเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองก็มักคล้อยตามไปในทางระดับเดียวกันด้วย ดังจะเห็นได้ว่า กลุ่มความสำคัญทางการเมืองในระดับสูงของระดับช่วงอายุ ระดับการศึกษา

และระดับรายได้ในระดับต่าง ๆ ตลอดจนทั้งเพศชาย และเพศหญิง เช่น กลุ่มความสำคัญ
 ทางกร เมืองในระดับสูงของระดับช่วงอายุกลุ่มผู้มีอายุน้อย อายุปานกลาง และสูงอายุ
 กลุ่มความสำคัญทางกร เมืองในระดับสูงของระดับการศึกษา ระดับต่ำ ระดับปานกลาง และ
 ระดับสูง กลุ่มความสำคัญทางกร เมืองในระดับสูงของกลุ่มผู้มีระดับรายได้ต่ำ ปานกลาง
 และสูง ตลอดจนกลุ่มความสำคัญทางกร เมืองในระดับสูงในกลุ่มเพศชายและเพศหญิง
 จะเข้ามีส่วนร่วมทางกร เมืองก่อนไปในทางสูง คือ ปานกลางค่อนข้างสูง ขณะที่กลุ่ม
 ความสำคัญทางกร เมืองในระดับต่ำของระดับช่วงอายุ ระดับการศึกษา และระดับรายได้
 ในระดับต่าง ๆ ตลอดจนทั้งเพศชายและเพศหญิง เช่น กลุ่มความสำคัญทางกร เมืองใน
 ระดับต่ำของระดับช่วงอายุในกลุ่มผู้มีอายุน้อย อายุปานกลาง และสูงอายุ กลุ่มความสำคัญ
 ทางกร เมืองในระดับต่ำของกลุ่มที่มีการศึกษาระดับต่ำ ระดับปานกลาง และระดับสูง
 กลุ่มความสำคัญทางกร เมืองในระดับต่ำของกลุ่มผู้มีระดับรายได้ต่ำ ปานกลาง และสูง
 ตลอดจนกลุ่มความสำคัญทางกร เมืองในระดับต่ำในกลุ่มทั้งเพศชายและเพศหญิง จะเข้ามี
 ส่วนร่วมทางกร เมืองก่อนไปในทางต่ำ คือ ปานกลางค่อนข้างต่ำ ยังมีรายละเอียด คือ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้อายุเป็นตัวแปรอิสระควบคุม พบว่า

๑. กลุ่มความสำคัญทางกร เมืองในระดับสูงของกลุ่มผู้มีอายุน้อย เป็นตัวแปร
 ควบคุม จะเข้ามีส่วนร่วมทางกร เมืองในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ ๑๕.๓๓ และระดับสูง
 คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๓

๒. กลุ่มความสำคัญทางกร เมืองในระดับสูงของกลุ่มผู้มีอายุปานกลางเป็นตัวแปร
 ควบคุม จะเข้ามีส่วนร่วมทางกร เมืองในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ ๑๔.๕๑ และ
 ระดับสูง คิดเป็น ๑๓.๐๐

๓. กลุ่มความสำคัญทางกร เมืองในระดับสูงของกลุ่มผู้สูงอายุเป็นตัวแปรควบคุม
 จะเข้ามีส่วนร่วมทางกร เมืองในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ ๑๐.๑๑ และระดับสูง ๕.๕๖

๔. กลุ่มความสำคัญทางกร เมืองในระดับต่ำของกลุ่มผู้มีอายุน้อยเป็นตัวแปร
 ควบคุม จะเข้ามีส่วนร่วมทางกร เมืองในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ ๘.๓๓ และระดับ
 ต่ำ คิดเป็นร้อยละ ๕.๖๗

๕. กลุ่มความสำนึกทางการเมืองในระดับต่ำของกลุ่มผู้มีอายุปานกลางเป็นตัวแปรควบคุม จะเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๕๕ และระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๐๓

๖. กลุ่มความสำนึกทางการเมืองในระดับต่ำของกลุ่มผู้สูงอายุเป็นตัวแปรควบคุม จะเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ ๑๗.๗๕ และระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๖๗

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ระดับการศึกษาเป็นตัวแปรอิสระควบคุม พบว่า

๑. กลุ่มความสำนึกทางการเมืองในระดับสูงของกลุ่มผู้มีการศึกษาระดับต่ำเป็นตัวแปรควบคุม จะเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๒๗ และระดับสูง คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๓๖

๒. กลุ่มความสำนึกทางการเมืองในระดับสูงของกลุ่มผู้มีการศึกษาระดับปานกลางเป็นตัวแปรควบคุม จะเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๒๒ และระดับสูง คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๒

๓. กลุ่มความสำนึกทางการเมืองในระดับสูงของกลุ่มผู้มีการศึกษาระดับสูงเป็นตัวแปรควบคุม จะเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๖๗ และระดับสูงคิดเป็นร้อยละ ๓.๐๐

๔. กลุ่มความสำนึกทางการเมืองในระดับต่ำของกลุ่มผู้มีการศึกษาระดับต่ำเป็นตัวแปรควบคุม จะเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๔๖ และระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ ๘.๔๖

๕. กลุ่มความสำนึกทางการเมืองในระดับต่ำของกลุ่มผู้มีการศึกษาระดับปานกลางเป็นตัวแปรควบคุม จะเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๘.๓๓ และระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ ๖.๘๔

๖. กลุ่มความสำนึกทางการเมืองในระดับต่ำของกลุ่มผู้มีการศึกษาระดับสูงเป็นตัวแปรควบคุม จะเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓ และระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๖๗

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ รายได้เป็นตัวแปรอิสระควบคุม

๑. กลุ่มความสำคัญทางการเมืองในระดับสูงของกลุ่มผู้มีรายได้ระดับต่ำเป็น
ตัวแปรควบคุม จะเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๔๔
และระดับสูงคิดเป็นร้อยละ ๑๑.๒๗

๒. กลุ่มความสำคัญทางการเมืองในระดับสูงของกลุ่มผู้มีรายได้ระดับปานกลาง
เป็นตัวแปรควบคุม จะเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ ๑๓.๘๕
และระดับสูง คิดเป็นร้อยละ ๘.๓๓

๓. กลุ่มความสำคัญทางการเมืองในระดับสูงของกลุ่มผู้มีรายได้ระดับสูงเป็น
ตัวแปรควบคุม จะเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๕.๓๓
และระดับสูง คิดเป็นร้อยละ ๒.๐๐

๔. กลุ่มความสำคัญทางการเมือง ในระดับต่ำของกลุ่มผู้มีรายได้ระดับต่ำเป็น
ตัวแปรควบคุม จะเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๕๖
และระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ ๘.๒๗

๕. กลุ่มความสำคัญทางการเมืองในระดับต่ำของกลุ่มผู้มีรายได้ระดับปานกลาง
เป็นตัวแปรควบคุม จะเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๘.๓๖
และระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ ๖.๕๖

๖. กลุ่มความสำคัญทางการเมืองในระดับต่ำของกลุ่มผู้มีรายได้ระดับสูงเป็น
ตัวแปรควบคุม จะเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ ๘.๒๗
และระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๒๗

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เพศ เป็นตัวแปรอิสระควบคุม

๑. กลุ่มความสำคัญทางการเมืองในระดับสูงของกลุ่มเพศชายเป็นตัวแปรควบคุม
จะเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๒๒ และระดับสูง
คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๒๕

๒. กลุ่มความสำคัญทางการเมืองในระดับสูงของกลุ่มเพศหญิงเป็นตัวแปรควบคุม
จะเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๔๖ และระดับสูง
คิดเป็นร้อยละ ๖.๒๕

๓. กลุ่มความสำนึกทางการเมืองในระดับต่ำของกลุ่มเพศชายเป็นตัวแทนความคุม จะเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๗๑ และระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ ๘.๘๑

๔. กลุ่มความสำนึกทางการเมืองในระดับต่ำของกลุ่มหญิงเป็นตัวแทนความคุม จะเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๗๕ และระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๕๘

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดโดยไม่ทำการควบคุมตัวแปรอิสระ กับกลุ่มตัวอย่างควบคุมตามตัวแปรอิสระ ก็จะสรุปเพิ่มเติมผลการวิจัยได้อีก ดังนี้

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างความสำนึกทางการเมืองกับการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง ทั้งนี้อาจสันนิษฐานได้ว่า เกิดจากความนิ่งเฉยต่อระบบการเมืองไทยปัจจุบันที่ไม่ดำเนินไปตามกฎเกณฑ์ของประชาธิปไตยที่ควรจะเป็น แต่ก็ยังมีความหวังอยู่บ้างว่า ในอนาคตคงจะเป็นไปในวิถีทางที่ดีกว่าเกิน จึงยังคงให้ความสนใจที่จะเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ และไม่ถึงกับมองระบบการเมืองไทยเป็นไปในทางลบเสียเลยทีเดียว

๒. ทำนองเดียวกันกับส่วนที่เกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ความสนใจทางการเมือง ทักษะทางการเมือง กล่าวคือ กลุ่มผู้ที่มีอายุน้อย กลุ่มผู้มีการศึกษาและรายได้ระดับต่ำ รวมทั้งกลุ่มเพศชายจะมีความสำนึกทางการเมืองกับการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับสูงมากกว่ากลุ่มอื่น โดยเฉพาะเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มผู้มีการศึกษาและรายได้ระดับสูง ซึ่งตามหลักความเป็นจริงทั่วไปควรเป็นกลุ่มจะมีความสำนึกทางการเมืองกับการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับสูงมากที่สุด จึงทำให้ผลการวิจัยที่ปรากฏนี้คลาดเคลื่อนจากหลักความเป็นจริงไปบ้าง ทั้งนี้อาจสันนิษฐานได้ในทำนองเดียวกันกับส่วนที่เกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ความสนใจทางการเมือง ทักษะทางการเมือง คือ ผู้มีอายุน้อยมักมีความกระตือรือร้นที่จะแสวงหาประสบการณ์ ผู้สูงอายุและผู้มีการศึกษาและรายได้ระดับสูง มีความเบื่อหน่ายทางการเมืองไทย และในค่านิยมมีน้อยเกินไปเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่น ๆ จึงไม่มีน้ำหนักพอที่จะนำมากล่าวอ้างสนับสนุนผลการวิจัยนี้ได้ ส่วนเพศชายนั้นเป็นหลักความจริงที่ชัดเจนอยู่แล้ว

๓. ผลการวิจัยพบว่า เพศมีอิทธิพลในการกำหนดความแตกต่างของระดับความสำนึกทางการเมืองกับการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองจากการวิจัยครั้งนี้ คือ โดยทั่วไปนั้นเพศชายจะมีความสำนึกทางการเมืองและการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับสูงมากกว่าเพศหญิง แต่จะไม่พบความแตกต่างของความสำนึกทางการเมืองและการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับต่ำแต่อย่างใด

๔. ความสัมพันธ์ระหว่างความสำนึกทางการเมืองกับการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นไปในทางบวก คือ เมื่อความสำนึกทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับใด การเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองก็มักจะคล้อยตามไปในทางระดับเดียวกัน หรืออาจสรุปได้ว่า บุคคลที่มีความสำนึกทางการเมืองอยู่ในระดับสูงย่อมจะมีแนวโน้มที่เข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับสูงตามด้วย ในทางตรงข้าม บุคคลที่มีความสำนึกทางการเมืองอยู่ในระดับต่ำก็จะมีแนวโน้มที่เข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับต่ำด้วยเช่นกัน

๕. ความสัมพันธ์ระหว่างความสำนึกทางการเมืองกับการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองของกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ ภายในเขตเทศบาลตำบลโนนสูง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเกิดความไม่พึงพอใจต่อระบบการเมืองไทยปัจจุบันที่ไม่ดำเนินการไปตามกฎเกณฑ์ของประชาธิปไตยที่ควรจะเป็น แต่ก็ยังมีความหวังอยู่บ้างว่าในอนาคตคงจะเข้รื้อร่เข้ร่อยกว่าเดิม จึงยังคงให้ความสนใจที่จะเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองและไม่ถึงกับมองระบบการเมืองไทยเป็นไปในทางลบเสียเลยทีเดียว

๖. สรุปได้ว่า ความสำนึกทางการเมืองกับการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองของกลุ่มผลประโยชน์ภายในเขตเทศบาลตำบลโนนสูง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มผู้มีอายุน้อย กลุ่มผู้มีการศึกษาและรายได้ระดับต่ำ ทั้งยังเป็นกลุ่มเพศชาย

สรุปท้ายบท

จากการพิจารณาผลการวิจัยที่ได้อธิบายมาทั้งหมดในบทนี้ สรุปได้ว่า

๑. ปัจจัยที่นำมาทดสอบความสำคัญทางการเมืองของกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ ภายในเขตเทศบาลตำบลโนนสูง อันได้แก่ ความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ความสนใจทางการเมืองและทัศนคติทางการเมืองนั้นจะอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง
๒. การเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองของกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ ภายในเขตเทศบาลตำบลโนนสูงก็อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูงด้วยเช่นกัน
๓. ผลการวิจัยพบว่า อายุ ระดับการศึกษาและรายได้ ไม่มีอิทธิพลต่อการกำหนดความแตกต่างของระดับความสำคัญทางการเมืองกับการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับสูง แต่จะพบแนวโน้มของอิทธิพลดังกล่าวบ้างในการกำหนดความแตกต่างของระดับความสำคัญทางการเมืองกับการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับต่ำ กล่าวคือ กลุ่มผู้ที่มีอายุน้อย กลุ่มผู้ที่มีการศึกษาและรายได้ระดับต่ำ จะมีความสำคัญทางการเมืองและการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองทั้งในระดับสูงและระดับต่ำมากกว่า กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มผู้ที่มีการศึกษาและรายได้ระดับสูง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก

ประการแรก ผู้มีอายุระหว่าง ๒๐-๓๕ ปี กำลังอยู่ในวัยทำงานเพื่อสร้างฐานะและความมั่นคงให้แก่ชีวิตในทุก ๆ ด้าน อีกทั้งยังเป็นวัยหนุ่มสาวซึ่งมักจะมีความสนใจที่จะแสวงหาสิ่งต่าง ๆ เพื่อสร้างประสบการณ์ให้ชีวิตของตน จึงกระตือรือร้นที่จะศึกษาติดตามข่าวสารทางการเมืองอย่างจริงจัง

ประการที่สอง อาจจะมาจากการชักจูงของทางราชการหรืออำนาจเงินและผลประโยชน์ตอบแทนอื่น ๆ ที่ได้รับมาจากผู้สมัครเข้ารับการเลือกตั้งก็เป็นได้ โดยเฉพาะระยะเวลาที่ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้จัดไว้ว่าเป็นระยะเวลาหนึ่งที่พบพฤติกรรมดังกล่าวปรากฏอย่างชัดเจน

ประการที่สาม อาจเป็นเพราะกลุ่มผู้มีการศึกษาและรายได้ระดับสูงเกิดความท้อแท้เบื่อหน่ายต่อระบบการเมืองไทยปัจจุบันที่ไม่ดำเนินไปตามกฎเกณฑ์ของประชาธิปไตยที่ควรจะเป็น จึงมักจะคอยแบบสอบถามบางส่วนอย่างประหลาดประชัน แตะตะเกี่ยวกัน

ก็มีบางส่วนที่ตอบได้อย่างมีเหตุผลถึงเรื่องราวทางการเมืองบางกรณี ซึ่งแสดงว่ากลุ่ม
คังกั๋วนี้ไม่ไดมองระบบการเมืองไทยอย่างขาดศรัทธาหรือไร้ความหวังในอนาคตเสียเลย
ที่เดียว

ประการสุดท้าย กลุ่มผู้น้อย กลุ่มผู้มีการศึกษาและรายได้ระดับต่ำมีจำนวน
มากเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่น ๆ ส่วนกลุ่มสูงอายุ กลุ่มผู้มีการศึกษาและรายได้ระดับสูง
ก็มีจำนวนน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่นเช่นกัน จึงไม่อาจจะเป็นตัวแทนที่ดีของกลุ่ม
คังกั๋วเหล่านี้ได้ ทำให้ผลการวิจัยอาจคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงไปบ้าง จนไม่
สามารถนำไปยืนยันหรือคัดค้านกับความเป็นจริงทั่วไปโดยไร้อคติแย้งอื่นได้.